

Zpravodaj

**SMIŘIC, RODOVA
a HOLOHLAV**

10. prosince 1998

4

**Kterým
směrem
se vydáme?**

Komunální volby ve Smiřicích

Počet plat. hlasů celkem:	9025	8310	642	17977		
z toho:	MěÚ	ZŠ	Rodov	Celkem	%	V r. 1994:
ČSSD	3069	2879	301	6249	34,76	29,4
ODS + KDU-ČSL	3953	3108	289	7350	40,89	47,1
KSČM	2003	2323	52	4378	24,35	23,5

ČSSD			Max. hlasů	1164	%	
Ludmila Hatáková	128	151	13	292	25,09	ČSSD
Jiří Heřman	298	275	27	600	51,55	bezp.
Josef Spurný	203	192	23	418	35,91	ČSSD
Vítězslava Klůzová	227	206	14	447	38,40	bezp.
Jiří Hájek	235	206	23	464	39,86	bezp.
Josef Vaněk	254	236	25	515	44,24	bezp.
Miloslav Koudelka	254	235	21	510	43,81	bezp.
Pavel Brož	194	176	17	387	33,25	bezp.
František Hendrych	178	161	14	353	30,33	bezp.
Marko Klůz	139	139	12	290	24,91	bezp.
Alžběta Panáková	104	106	16	226	19,42	bezp.
Zdeněk Marek	169	159	17	345	29,64	bezp.
Jaroslav Vojtas	110	107	12	229	19,67	ČSSD
Ing. Josef Novotný	157	138	21	316	27,15	ČSSD
Štefania Stojanová	103	100	13	216	18,56	bezp.
Josef Hájek	136	129	18	283	24,31	bezp.
Vladislav Opletal	180	163	15	358	30,76	bezp.

ODS + KDU-ČSL			Max. hlasů	1164	%	
Ing. Milan Plšek	282	211	19	512	43,99	DOS
Jiří Hlad	215	184	21	420	36,08	bezp.
Věra Smékalová	298	238	21	557	47,85	bezp.
Petr Ducháček	169	129	13	311	26,72	ODS
Ing. Lubomír Kupka	210	162	11	383	32,90	bezp.
Petr Miškela	206	145	12	363	31,19	ODS
RNDr. Václav Štuller	193	143	17	353	30,33	bezp.
Ivan Dvořáček	222	156	13	391	33,59	bezp.
Josef Dostál	239	202	14	455	39,09	bezp.
Jiří Skalický	192	178	16	386	33,16	bezp.
Dana Pšornová	171	147	14	332	28,52	bezp.
Ing. Josef Kabuďa	231	178	12	421	36,17	bezp.
MUDr. Jiří Jarolímek	337	268	29	634	54,47	bezp.
Vladislav Hofman	211	165	14	390	33,51	bezp.
Ing. Ema Baboráková	314	257	26	597	51,29	bezp.
Ing. Ladislav Koldrt	239	176	20	435	37,37	bezp.
Zdeňka Dvořáková	224	169	17	410	35,22	bezp.

KSČM			Max. hlasů	1164	%	
RSDr. František Jandera	221	213	7	441	37,89	KSČM
František Malý	215	218	7	440	37,80	KSČM
Petr Krejčí	165	188	2	355	30,50	bezp.
Karel Volejník	137	165	4	306	26,29	KSČM
Stanislav Horných	92	117	2	211	18,13	KSČM
Václav Prokop	128	137	4	269	23,11	bezp.
Mária Barnetová	96	114	2	212	18,21	KSČM
Milan Blažek	119	150	3	272	23,37	bezp.
Josef Hlaváček	115	144	2	261	22,42	bezp.
Miroslav Míl	89	117	2	208	17,87	bezp.
Vlasta Svobodová	95	124	3	222	19,07	bezp.
Miroslav Leš	105	127	2	234	20,10	KSČM
Vladimír Klimeš	87	108	3	198	17,01	KSČM
Hana Slezáková	79	105	2	186	15,98	KSČM
Vladislav Stránský	101	105	2	208	17,87	KSČM
Zdeněk Kudrvejs	86	110	4	200	17,18	KSČM
Vladislav Bydžovský	73	81	1	155	13,32	KSČM

Zapsaných voličů: 2354

Voleb se zúčastnilo: 1164 = **49,45 %**

Co se dá vyčíst z uveřejněných výsledků komunálních voleb?

Bylo zvoleno 17 členů městského zastupitelstva – jejich jména jsou vytištěna tučněji.

Nejsilnější zastoupení v zastupitelstvu (7) má koalice ODS + KDU–ČSL.

Na druhém místě počtem členů v zastupitelstvu (6) se zařadila ČSSD.

Na třetím místě se čtyřmi zástupci v zastupitelstvu se umístila KSČM.

Největší počet voličů však získali nezávislí kandidáti – nezávislí ve Smiřicích pochopitelně nemohli vyhrát jen proto, že neměli svou kandidátku. Nezávislí členové zastupitelstva získali celkem 5182 hlasů voličů, což je v průměru 471 na jednoho zastupitele. Voliči jistě rádi uvítají jejich nezávislé rozhodování.

Členové ČSSD v zastupitelstvu budou rozhodovat s podporou 418 voličů.

Zastupitelé koalice ODS + KDU–ČSL získali 823 hlasy voličů, tj. v průměru 411 na jednoho člena zastupitelstva.

KSČM má v zastupitelstvu největší počet členů strany (3), od voličů dostali 1187 hlasů, tj. v průměru 395.

Výsledky voleb tedy naznačují, že by rozhodující slovo měli mít v zastupitelstvu nezávislí. Hned po volbách se však ukázalo nebezpečí, že politická řešení budou možná vítězit nad řešeními věcnými (při ustavujícím zasedání MZ rozhodla nepsaná červeno-růžová koalice). To se projevilo už při dohadování o sestavení městské rady a při hlasování o ní.

Ustavující zasedání městského zastupitelstva se konalo 26. listopadu 1998 v přísálí Dvorany:

Zasedání zahájil nejstarší zvolený zastupitel Josef Spurný. Ten předal řízení zasedání Vítězslavě Klůzové. Po ustanovení potřebných komisí byla ověřena platnost mandátů a zastupitelé složili předepsaný slib. Následovala volba starosty a volba městské rady – bylo rozhodnuto o veřejné volbě.

Ing. Kupka navrhl do funkce starosty ing. Milana Plška:

Pro: 6 Proti: 10 Zdržel se: 1

Pí Klůzová navrhla do funkce starosty Jiřího Heřmana:

Pro: 9 Proti: 5 Zdržel se: 3

Jiří Heřman získal nadpoloviční většinu, stává se starostou Smiřic a ujal se dalšího vedení zasedání.

Do funkce místostarosty byl navržen a zvolen většinou hlasů ing. Milan Plšek:

Pro: 16 Proti: 0 Zdržel se: 1

Volba dalších členů rady:

Navrženi (hlasováno bylo podle abecedy):

ing. Ema Baboráková:	Pro: 7	Proti: 10	Zdržel se: 0	nezvolena
Jiří Hlad	6	10	1	nezvolen
Jiří Hájek	10	5	2	zvolen
RSDr. František Jandera	9	7	1	zvolen
Vítězslava Klůzová	9	2	6	zvolena
Věra Smékalová – protože už byl doplněn počet členů rady, nehlasovalo se.				nezvolena

Před závěrem zasedání městského zastupitelstva přednesl nový starosta Jiří Heřman krátký projev.

Vážení spoluobčané, vážení zastupitelé,

nejprve mi dovolu, abych poděkoval občanům našeho města za projevenou důvěru, která nám, členům zastupitelstva, byla dána. Současně děkuji vám, zastupitelům, za důvěru danou mé osobě při volbě starosty.

Nejsem přítelem dlouhých projevů, ale přesto mi dovolu alespoň pár slov o uvažované koncepci práce zastupitelstva.

V první řadě bych chtěl zvolené zastupitele poprosit, aby skončila doba prosazování stranických zájmů a aby každý zastupitel při vstupu do budovy úřadu na plenární zasedání nebo jiná jednání se od svého politického přesvědčení oprostil a jednal pouze dle svého svědomí ve prospěch našich občanů. Jsem přesvědčen, že se nám společně tento zlom v myšlení podaří realizovat.

Naši občané přicházejí při vyřizování svých záležitostí nejvíce do styku s pracovníky úřadu a dle výsledku jednání si pak vytvářejí celkový obraz o jeho úrovni. I zde bude naší snahou vytvořit zaměstnancům odpovídající atmosféru pro jejich práci. Musí však na druhé straně pochopit, že oni jsou zde pro občana a nikoli občan pro ně. Totéž se týká i zastupitelů.

Všechna volební seskupení předložila občanům své volební programy. Tyto se v zásadních bodech shodují. Budou moci být však realizovány pouze do výše volných finančních prostředků města. Jistě tedy chápete, že dnes nelze přednášet návrhy co se vše změní a slibovat nemožné, i když pro občana by to byly žádoucí věci. Nově zvolený orgán bude muset stanovit priority akcí dle své důležitosti ve vztahu k financím.

V první řadě by to však mělo být zlepšení věcí, se kterými denně přicházejí do styku občané, jako je čistota našich ulic, zelených ploch, likvidace odpadů atd. Pak by měly přijít na řadu akce náročnější.

Zastupitelé jistě společně najdou správnou cestu v této oblasti a nezapomenou ani na akce rozestavěné.

Nepřísluší mi hodnotit úspěchy či neúspěchy minulých volebních období. To nechť provedou naši spoluobčané.

Závěrem bych vás, občany, chtěl požádat v první fázi začínajícího volebního období o pochopení a toleranci. Myslím, že mohu jménem všech zastupitelů slíbit, že naší společnou snahou bude přispět k vytvoření dobré atmosféry pro společné soužití všech našich spoluobčanů ve Smiřicích.

Jiří Heřman, starosta města

Odstupující starosta ing. Lubomír Kupka předal novým členům zastupitelstva a do Hradeckých novin krátkou závěrečnou bilanci svého působení na radnici. Vzpomněl v ní, že je tomu téměř přesně osm let, co po svobodných a demokratických volbách začalo působit ve Smiřicích sedmnáctičlenné zastupitelstvo. Město mělo tehdy jako majetek pouze radnici a nulové finance. V současné době je novému vedení města předáván nemovitý majetek města ve výši 8 milionů korun, se splacenou půjčkou a na kontě přibližně s 10 miliony Kč. Ing. Kupka nakonec poděkoval těm členům odstupujícího zastupitelstva, kteří s ním jako se starostou spolupracovali až do konce volebního období.

Poznámka:

Z úvodního projevu nového pana starosty lze velmi uvítat hlavně dvě myšlenky: 1. Zastupitelé by se měli oprostít od svých politických zájmů a dělat všechno pro město a pro jeho občany. Ano, měl by být přijat každý dobrý nápad, ať ho navrhl kdokoliv a opačně by nemělo být v žádném případě přijato vyloženě špatné řešení jen proto, že ho přednesl člen určité strany. 2. Zastupitelé i pracovníci radnice by si měli neustále uvědomovat, že jsou zde hlavně pro občany.

My, občané, si můžeme jen přát, aby se novému vedení města dařilo řešit všechny dobré myšlenky, které nám předložila ve svých předvolebních programech jednotlivá politická uskupení. Do této jistě ne jednoduché práce lze jen popřát mnoho zdaru.

Možná, že bude nyní po volbách dosti těch, kterým se nebude líbit složení zastupitelstva, rady či osoba nového starosty. Budou to možná ti, kteří letos k volbám vůbec nešli. Teď už se můžete zlobit jen sami na sebe a příležitost ke změně budete mít s velkou pravděpodobností až za čtyři roky.

(mv)

Komunální volby v Holohlavech

Sdružení nezávislých – Volby 1998

	hlasů	%	
Celkem hlasů	1109	27,75	
MVDr. M. Vokřálová	287	71,57	bezp.
Jana Maxová	86	21,45	bezp.
Miroslav Hlava	329	82,04	bezp.
Josef Holeček	249	62,09	bezp.
Ing. Pavel Hušek	158	39,40	bezp.

Celkem bylo zapsáno 595 voličů.

K volbám přišlo 401 voličů.

Voleb se zúčastnilo 67,4 % voličů.

Sdružení nezávislých – Za svaz žen

	hlasů	%	
Celkem hlasů	642	16,06	
Stanislava Vebrová	259	64,59	bezp.
Jaroslava Černá	122	30,42	bezp.
Marie Mrkosová	153	38,15	bezp.
Zdeňka Melichová	108	26,93	bezp.

Sdružení nezávislých – Svaz hasičů

	hlasů	%	
Celkem hlasů	864	21,62	
Radislav Richtera	170	42,39	bezp.
Ing. Ivan Balcar	125	31,17	bezp.
Václav Levínský	93	23,19	bezp.
Jaroslava Makánová	84	20,95	bezp.
Milan Paliarik	63	15,71	bezp.
Roman Prokop	77	19,20	bezp.
Jaroslav Merkl	93	23,19	bezp.
Josef Kábr	74	18,45	bezp.
Josef Plšek	85	21,20	bezp.

ODS

	hlasů	%	
Celkem hlasů	860	21,52	
Jiří Matějček	174	43,39	bezp.
František Rejent	149	37,16	ODS
Miloš Esler	130	32,42	bezp.
Ing. Jiří Škrabka	94	23,44	KOU-ČSL
Sáva Pospíšil	113	28,18	bezp.
Jiří Kužela	90	22,44	ODS
Milan Havelka	110	27,43	ODS

KSČM

	hlasů	%	
Celkem hlasů	522	13,06	
Jiří Brandejs	122	30,42	KSČM
Jitka Cejnarová	92	22,94	bezp.
Hana Halamová	68	16,96	bezp.
Vladislav Hrudka	61	15,21	bezp.
Jaroslav Knejp	60	14,96	KSČM
Josef Makán	34	8,48	bezp.
Jozef Kočíš	31	7,73	bezp.
Jaroslav Paliarik	27	6,73	bezp.
Vítězslav Juriček	85	21,20	KSČM

Starostou Holohlav opět Miroslav Hlava

Ve čtvrtek 26. listopadu 1998 se sešlo nové jedenáctičlenné obecní zastupitelstvo. V tajných volbách byl starostou Holohlav na nové volební období zvolen 10 hlasy zvolen Miroslav Hlava.

Další čtyři roky uplynuly

Uplynulo další volební období a nemyslím si, že bylo málo úspěšné. Od roku 1995 se vykonal velký kus práce.

- byly opraveny komunikace a chodníky v ulicích Zadní, Smiřické a Na Kopečku, vybudována kanalizace přes bývalý státní statek až po státní silnici, chodník v Jabloňové ulici, vyměněno veřejné osvětlení od fary až k rybníku a Na Výsluní;
- u rybníka byla postavena lávka pro pěší, byla opravena požární nádrž, ulička k Jechovým, hasičská zbrojnice a budova obecního úřadu, restaurovány sochy sv. Jana Křtitele a Panny Marie Na Lávkách, telefon je snad v každém domě;
- před obecním úřadem je zřízen chodník, podařilo se přimět spořitelnu a pozemkový fond k prodeji staré školy a špitálku;
- podíleli jsme se na zřízení zabezpečovacího zařízení v kostele (finanční výlohy s tím spojené se obcí již vrátily);
- je ukončena výsadba lesa a řada dalších akcí.

Nedokončeno, nerealizováno zůstalo:

- kanalizace v domkách pod hřbitovem, vlastník – stát – nemá zájem se na nákladech podílet, nejsou v pořádku komunikace a chodníky v ulicích Dlouhá, Jabloňová, Na Státní a Luční;
- nepodařilo se u plynáren prosadit rozšíření plynovodu a právě na tyto záležitosti se chceme v novém volebním období zaměřit. Počítáme s úpravou hřbitova, podporou kulturních akcí a s vytvořením podmínek pro další výstavbu obce.

Všechno závisí na příjmech obce, které stát reguluje zákony. Zatím obcím finance ubíral.

Chci poděkovat a děkuji všem zastupitelům za práci v minulém období.

Těm občanům, kteří tvrdí, že nám stará kanalizace stačila, chci říci, že nemají pravdu. Dvě stoky kanalizace byly ukončeny v potoce Jordán. Každá usedlost a každý dům měly septik nebo žumpu. Ta nesměla být připojena na kanalizaci. Jak to bylo skutečně, víme. Zákony a orgány životního prostředí nám tento systém nepovolily provozovat a trpěly by jej do roku 2002, max. do roku 2005. Potom by následovaly sankce za znečišťování – nebylo na co čekat.

Na závěr chci poděkovat občanům, kteří mi ve volbách dali svůj hlas, budu se snažit vaši důvěru nezklamat.

A protože se konec roku opět neodvratně blíží, přeji za sebe i za všechny zastupitele všem občanům příjemné, radostné a spokojené Vánoce. Do nového roku přeji všem pevné zdraví, spokojenost a mnoho úspěchů osobních i pracovních.

Miroslav Hlava, starosta

Upozorňujeme občany, že v novém roce 1999 firma RUND zvyšuje počet měsíčních svozů na 13 a dvoutříměsíčních na 7. V důsledku toho dochází u těchto svozů i ke změně cen. U měsíčních dojde ke zvýšení z 265,- Kč na 286,- Kč a u dvoutříměsíčních svozů ze 130,- na 203,- Kč.

(MH)

Slovo „redakce“

Končí další ročník smiřického Zpravodaje. Mohu vám sdělit, že i po změnách na radnici bude Zpravodaj vydáván jako dosud. Předplatné je možno zaplatit u pí Trávníkové na MĚKS a nebo p. Šedivému, který Zpravodaj roznáší. O předplatné se mohou přihlásit i další zájemci.

Všimněte si, že v tomto čísle jsou hlavně příspěvky od čtenářů. Přináší to větší pestrost námětů. Objevil se však zároveň jeden závažný rušivý moment. Zveřejněné názory některých čtenářů začínají mít až charakter osobního napadání. S přihlédnutím k názorům čtenářů je rozhodnuto takto. V tomto čísle jsou ještě uveřejněny odpovědi na články uveřejněné dříve. Dále už však články podobného stylu nebudou uveřejňovány. Všechny ostatní náměty jsou vítány. Nejedná se o žádnou cenzuru, ale o snahu, aby se ze Zpravodaje nestal bulvární plátek.

Pěkné Vánoce a vše nejlepší do nového roku přeje

Miroslav Volák

9 u dějinách Smiřic 1689

V našem seriálu letopočtů s „9“ se blížíme k dalšímu datu, které se také významně zapsalo do dějin Smiřic – jedná se o náš kostel – pro něj je totiž důležité datum **1699**. V příštím roce můžeme vzpomenout rovných **300 let** od vzniku zdejšího kostela, který je častěji označován jako „zámecká kaple“.

Vraťme se však o 10 let zpět – k datu **1689**. Jste zvědaví, co jsem vám jako zajímavost vybral pro tento letopočet s „9“ na konci? Bude to něco o staviteli našeho smiřického zámeckého kostela Zjevení Páně.

Dlouho probíhal spor o to, kdo byl stavitelem zdejšího kostela – Jan Santini nebo Kryštof Dientzenhofer. V současné době se má za dostatečně prokázané, že jím byl Kryštof Dientzenhofer. Narodil se 7. července 1655 a zemřel 20. června 1722 v Praze. Někteří z vás by mohli mít dojem, že jsem se dopustil chyby při zápisu příjmení tohoto význačného barokního stavitele. Vždyť ještě v publikaci SMIŘICE, vydané před 23 lety, se píše o staviteli Dienzenhoferovi (bez „t“).

K tomu je třeba poznamenat, že se u nás (v Čechách) ustálilo psaní příjmení Dientzenhofer bez „t“. Zcela neprávem, ale vysvětlení je snadné. V 17. a 18. století totiž neexistovala jednotnost v psaní jmen a způsob jejich psaní závisel často i na míře vzdělání a na pečlivosti různých písařů. Příslušníci celé stavitelské rodiny se však podepisovali Dientzenhofer s „t“. Naší povinností je tuto skutečnost respektovat a nekomolit nikomu jeho příjmení (byť to je v cizí řeči). Svou úctu této osobnosti projevíme už tím, že budeme psát, že stavitelem smiřického kostela je

Kryštof Dientzenhofer.

Narodil se v selské rodině, hospodařící na samotě Guggenhof nedaleko Resenheimu v Horním Bavorsku. Byl čtvrtým ze šesti bratří z druhého manželství jeho otce Georga Dientzenhofera. Pět z těchto bratří se po otcově smrti vydalo z rodného domu do světa živit se zednickým řemeslem. V roce 1678 byli všichni zaměstnáni u pražského stavitele Abrahama Leuthnera. Po roce 1680 čtyři bratři Prahu postupně opustili a jejich osudy by bylo možno sledovat ve Frankách a v Bavorsku. Jedině Kryštof zůstal v Praze a začal uvážlivě budovat svou kariéru. V roce 1685 se oženil s vdovou po zednickém mistru Jiřím Aichbauerovi a získal nevelký dům v Praze na Malé Straně. O něco později získal městské právo i právo k samostatné živnosti zednické. V těchto letech ještě působil jako polír u Abrahama Leuthnera. Společně s bratrem Georgem se podílel na výstavbě kláštera ve Waldsassenu i při provádění Leuthnerových projektů v Ostrově nad Ohří.

A teď něco k našemu datu:

1. Dne 2. února **1689** zemřel ve Waldsassenu stavitelův otec Georg Dientzenhofer.
2. Dne 1. září **1689** se staviteli narodil v Praze syn Kilián Ignác Dientzenhofer, který se také proslavil jako významný stavitel a pokračovatel otcova díla.
3. Ve stejném roce **1689** se Kryštof osamostatnil a jeho první zakázkou byly úpravy klášterních budov pro tepelské premonstráty (klášter Teplá u Mariánských Lázní) – pro ně pracoval v průběhu celého desetiletí. Deset let po osamostatnění (1699) se už stává stavitelům významného stavebního díla – barokního kostela ve Smiřicích.

Jak je výše uvedeno, v roce 1689 získal Dientzenhofer zakázku na přestavbu klášterních budov v Teplé u Mariánských Lázní. Tepelský klášter byl založen v roce 1693 a premonstráti si objednali barokní přestavbu. Součástí tohoto kláštera je i významná klášterní knihovna. Dalším samostatným dílem Kryštofa Dientzenhofera byla výstavba monumentálního poutního komplexu v západočeském Chlumu sv. Maří pro české křížovníky. Při realizaci těchto zakázek ještě Dientzenhofer nikterak významně nevybočoval z rámce ostatní soudobé stavitelské tvorby.

Až teprve po roce 1700 stavitel Kryštof Dientzenhofer uskutečňuje velké kostelní stavby, které náležely úplně jinému světu uměleckých představ. Jeho radikálně barokní architektura se od předchozích fází barokního slohu liší kvalitativně. Není pouhým vývojovým navázáním, ale převratem a přehodnocením dosud platných elementárních principů. V utváření hmoty staveb opouští – svým způsobem klasické, tektonické – pojetí skládání jednotlivých objemů a tvarů, ať již v pravidelných, či gradovaných kompozičních vazbách. Namísto chápání stavby jako skladebního souhrnu relativně autonomních prvků vystupuje idea architektury jako plastického tělesa, utvářeného modelací objemu, jehož celek přechází k částem a jednotlivým formám.

Dosud převládající pravoúhlá osnova konstrukcí je nahrazena daleko komplikovanější křivkovou, tvořenou především částečně se překrývajícími kružnicemi a ovály. Právě částečné překryvy vytyčujících obrazců vedou k tomu, že konečná forma půdorysu je tvořena z křivkových úsečí a jsou pro ni typické složité vlnivé či v průběhu se zalamující linie. Hmoty vztyčená na takovémto půdorysu je vedena ve složité hře vln, pohybů a protipohybů, zlomů, pnutí, nadána hybností spíše organického než mechanického typu. Prostor vymezený takto organizovanou hmotou nepůsobí jako jasně ohraničená a přehlednutelná prázdnota, ale vlní se, rozlévá se, je složité rytizován a stupňován. Takový prostor není uchopitelný z jediného stanoviště, ale plně vnímaný teprve při procházení interiérem a v následnosti divákových vjemů v čase nabývá charakter skutečnosti dramatického typu. Velmi silnou složkou podmiňující takové působení interiéru je i zvláštní utváření kleneb, tvořených proniky různých klenebních útvarů, jejichž skladba vychází z geometrické skladby půdorysu.

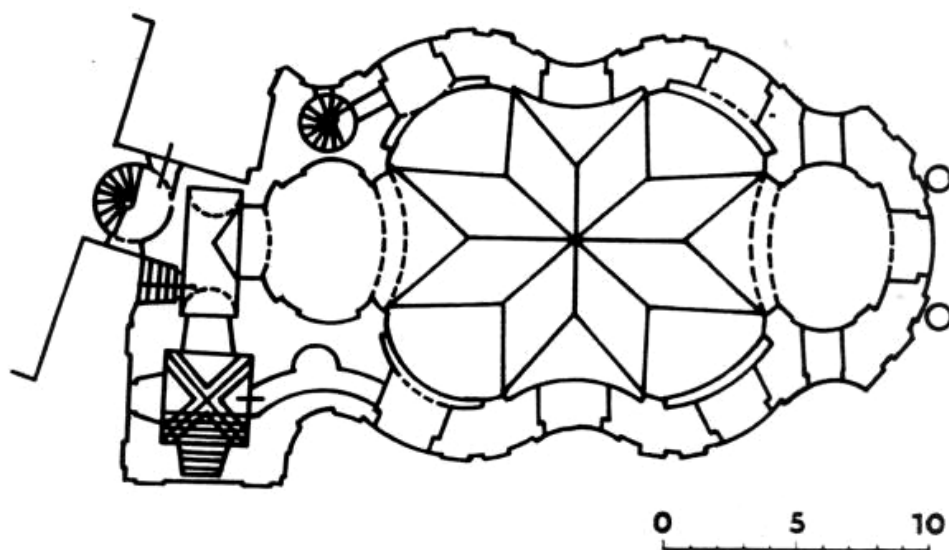
Řešení složitých kleneb je neseno odvážným racionálním předpokladem a značně složitou spekulací. Bylo zjištěno, že samotná provedení konstrukcí ve hmotě se částečně odchylují

od schémat ideálních osnov ve smyslu zjednodušení při provádění. To však nic nemění na faktu, že tyto klenby jsou pozoruhodnými inženýrskými výkony, nemajícími mnoho srovnatelných období v celých dějinách architektury. Z hlediska estetiky je u těchto staveb nejpodstatnějším rysem to, že u těchto staveb nenacházíme prostor ohraničený hmotou, ale prostor i hmotu jakoby společně proniknuté a provázené mocnou energií tajemného dění, které divák zakouší v časovém vrstvení svého prožitku stavby.

Ohniskem zrodu tohoto radikálně barokního pojetí architektury byl Řím druhé třetiny 17. století. Za tvůrce tohoto směru jsou uváděni Francesco Borromini a Gianlorenzo Bernini. Jejich pokračovatelem byl theatinský mnich, matematik, astronom a architekt Guarino Guarini. Ten v pojetí vnitřního prostoru střídá představu složitě vymeзованého, ale v podstatě jednodušího prostoru, systematicky celku vytvořeného dynamickými proniky jakoby prostorových těles. Neví se, kde se s italskými stavitelskými proudy setkal pražský stavitel Kryštof Dientzenhofer, ale je skutečností, že se s nimi setkal již před rokem 1700 a stály na počátku jeho uměleckého přerodu.

Nová koncepce sakrální architektury, kterou Kryštof Dientzenhofer vytvořil na základě poznání guarinismu, ovládla všechny jeho monumentální kostelní stavby. Byl to kostel sv. Kláry v Chebu a kostel sv. Markéty v Břevnově. Při stavbě těchto kostelů opouští Dientzenhofer schéma pilířové stěny starších staveb a drží se přesně Guariniho předlohy. Prohlubování radikálně barokního cítění stavby se ukazuje i z hlediska vztahu mezi formací interiéru a modelací vnějšku stavby.

Budme smiřickými patrioty, řekněme si a třeba se tím i chlubme, že stavba smiřického kostela patří k vyvrcholení stavitelského umění Kryštofa Dientzenhofera. Exteriér této stavby, která je hlediska půdorysného rozvrhu hloubkově deformovanou centrálou, je pojat jako jednotně modelované, plně plastické těleso, jehož hmota se odvíjí v mohutných vlnách. Výchozím obrazcem půdorysu je hloubkový ovál, pronikáný celkem osmi menšími ovály. Z nich dva, ležící na hlavní ose, vytýčují půdorys připojeného kněžiště a protějškového vstupního prostoru. Zbývající dvě trojice bočních oválů určují bouřlivé zvlnění průběhu postranních obvodových zdí chrámové lodi. Pilíře vynášejí klenbu lodi, která je bání nad oválem, založenou v osmi bodech nad pilíři a mezi nimi ořezávanou vykláněnými pasy. Dientzenhofer zde tvořivě transformuje výchozí schéma hloubkovou deformací ústředního prostoru a odstupným vyzněním půdorysných oválů. Za zmínku stojí i to, že základní téma i řešení této stavby mělo rozhodující význam pro radikální tvorbu Kryštofova syna Kiliána Ignáce Dientzenhofera.

Půdorys kostela představuje neobyčejně originální dispozici osmiúhelníka, jehož hlavní osa je hodně prodloužena. Boční zdi kostela tvoří střídavě konvexní (vypouklé) a konkávní (vyhloubené) plochy. Klenba vytváří podobu osmicípé hvězdy, která může připomínat rodový znak stavebníka (Jana Josefa ze Šternberka) a nebo betlémskou hvězdu, symbolizující zasvěcení kostela (kostel Zjevení Páně). K základnímu útvaru hlavní chrámové lodi jsou připojeny dva oválné prostory – presbytář (kněžiště) na severní straně a kruchta s oratoří (místo určené pro panstvo) na jižní straně.

Na doplnění si uveďme, že nepochybně nejznámější dynamickou stavbou Kryštofa Dientzenhofera je kostel sv. Mikuláše v Praze na Malé Straně. Kromě těchto uvedených kostelů Kryštof Dientzenhofer vytvořil ještě téměř tři desítky objektů. Nejvýznamnější realizace provedl ve službách břeňovsko-broumovských benediktinů a jezuitů. Drobnější venkovské kostely postavil i na Broumovsku – např. v Ruprechticích, Verneřovicích, Otovicích a jinde. V celé jeho tvorbě lze vyznat osobní výkon architektonického génia, který spoluurčil vývoj střeoevropské barokní architektury do druhé poloviny 18. století.

Brána smiřického kostela je již mnoho roků zavřená. Nejen my smiřičtí, ale i návštěvníci z celé naší republiky – i z ciziny – by se jistě rádi podívali do našeho unikátního kostela. Kdy se konečně dočkáme slavnostního okamžiku jeho znovutevření a zpřístupnění, to se stále ještě nedá říci.

Uvnitř kostela i nadále probíhají restaurátorské práce. Dokončována je kabeláž elektrických rozvodů. Následuje seškrabávání několika vrstev přemalův na zdech. Při této práci byly objeveny nápisy a kresby – podle dat jsou z 18. a 19. století – fotograficky je zdokumentoval p. Prostředník. Následuje zahrazení omítek a stěny budou připraveny k omalování. Dokončuje se zlacení postranních oltářů (oltář sv. Jana Nepomuckého a oltář P. Marie Růžencové). Pro restaurování hlavního oltáře byla po výběrovém řízení (po veřejné soutěži) vybrána pražská restaurátorská a umělecká společnost Brandl. Práce na restaurování započnou již letos demontáží oltáře. Varhany byly převezeny k restaurování do odborné dílny a organolog vypracovává projekt na jejich vrácení do původní podoby.

Současně s pracemi uvnitř kaple probíhá i rekonstrukce přilehlých budov, tzv. důchodu. Po dokončení se zde počítá s umístěním knihovny, muzea a malé galerie. Budova je již napojena na kanalizaci a na přívod vody. Hotova je i elektrická přípojka. V minulém čísle Zpravodaje byla zmínka o nález „chodby“ směřující západním směrem – jednalo se o starou, velmi velkoryse předimenzovanou kanalizační stoku. Statiku budov bylo třeba zabezpečit příčnými ocelovými táhly. Původní trámové stropy v 1. patře budou zachovány, ale musely být vyvěšeny na ocelovou konstrukci. Dokončeny jsou izolace, vyzdívky a teplovodní rozvody. Do objektu je již zavedena teplovodní přípojka z kotelny za Dvoranou. Objekt bude možno temperovat a rekonstrukční práce zde budou probíhat i v zimě.

Osobně bych se velmi přimlouval za to, aby v příštím roce – při příležitosti výročí 300 let od zahájení stavby kostela – bylo uvnitř odstraněno lešení a aby bylo umožněno zájemcům do kostela alespoň nahlédnout. Zájemci by se jistě našli a i jubilující kostel by si to jistě zasloužil!

(mv)

Kapitoly z historie Holohlav

Děkanství v Holohlavech

(podle práce p. Jaroslava Macha – pokračování)

Pořadí děkanů v Holohlavech

Oprava:

V minulém čísle Zpravodaje bylo citováno znění textu z náhrobní mramorové desky, která je připevněna na zdi holohlavského kostela (kolem kostela byl totiž starý hřbitov, kam se pohřbívali nejen zemřelí z Holohlav, ale i z celého okolí). Náhrobní deska patří zemřelému děkanovi Janu Kodešovi. Text je psán latinsky a protože tento jazyk neovládám, dopustil jsem se několika překlepů. Omlouvám se za to p. Machovi a čtenářům předkládám nyní snad již bezchybný opis textu. Tentokrát vám navíc uvádím i český překlad:

Latinsky:

DOM VIRO INTEGERRIMO JOSEPHO KODESCH HOLOHLAVII DEKANO, VICARIO EPISCOPALI REGINAE HRADECII AD SPIRITUM CANONICO SEM. OLIM. GEN. CLERI PRAGAE VICEREKTORI. NATO NACHODII VI. IDUS. SEP. MDCCCLV 6. IDY ILLA CRUMANTES, FILIO TENERE DILECTO MAGDALENA FRATRI ET AMICO FRANCISCUS IN CAES. REG. SCIENTIARUM UNIVERSITATE CRACOVIAE MATEMATICUM PROFESOR, PUB. ORD. POSUERE MDCCCIX

Česky:

Panu (muži) bezúhonnému, JOSEFU KODEŠOVI, holohlavskému děkanovi, vikáři biskupskému kraje Hradeckého, duchovnímu kanovníkovi kdysi semináře duchovenstva pražského vícerektorovi, narozenému v Náchodě 6. září 1755, vznešená truchlící Magdalena synovi mladistvému, drahému bratru i příteli František, c. k. vědecké univerzity krakovské, matematiky profesor. Věnováno 1809.

Duchovní vyřizovali na farách v rámci svých povinností běžnou církevní agendu – zápisy o křtech, sňatcích, úmrtích apod. Ukázkou tehdejší administrativy je Porodní list, napsaný kaplanem Aloisem Makariusem v r. 1856 – bylo to v době, kdy byl děkanem v Holohlavech František Pokorný.

ve Smiřicích čp. 101 se narodil, načež od MARKUSE LEDERA, rabína z Luže obřezán a po žádosti otce 28. ledna t.r. do zdejší knihy matriční sv. IX., list 140 zanesen byl.

Potvrzuje správnost vlastnoručním podpisem a přiložením děkanské pečeti.

Děkanský úřad v Holohlavech dne 7. července 1856

V zastoupení Důst. p. děkana
ALOIS MAKARIUS kaplan

V tomto čísle pokračuje uveřejňování seznamu děkanů, kteří působili na faře v Holohlavech. Zjistíme, že někteří zde působili jen velmi krátce (děkan Josef Ryba ani do Holohlav nedorazil), jiní zde působili delší dobu a najdeme mezi nimi i děkany, kteří zde působili dokonce dvakrát. Tak jako to známe z dnešní doby, i děkané byli lidé různí – někteří se do dění v Holohlavech nijak nezapojovali, jiní naopak se svým působením významně zapsali do dějin nejen obce, děkanství, ale i celého regionu. Mezi ty významnější patřili např. děkan František Martin Uhlíř (nechal postavit budovu děkanství, napsal Paměti, ve kterých popsal selské povstání v roce 1775). Pozornost si zaslouží i děkan Alois Nývlt (v Holohlavech působil dvakrát – celkem 29 roků a byl zde oblíben).

Josef Ryba – Byl farářem v Dobřenicích a děkanem v Holohlavech byl jmenován 13. dubna 1875. O týden později však náhle zemřel a ani se do Holohlav nestačil přestěhovat. Na Holohlavy se tento vlídný pán těšil, ale do Holohlav došla zvěst, že v Hradci Králové, kam se na cestě z Dobřenic do Holohlav na noc uchýlil, 20. dubna 1875 zemřel. Dále zastupuje opět administrátor Josef Procházka.

Alois Nývlt – Narodil se 18. prosince 1820 v Červeném Kostelci. Vysvěcen byl 25. července 1846. Ihned po vysvěcení nastoupil 6. září 1846 jako kaplan do Holohlav. Byl oblíben a působil zde až do roku 1850. Pak střídal kaplanství dle potřeby ve Vrbici, v Poděbradech, Bělé na Rychnovsku a naposled jako farář ve Velké Zdobnici, odkud přichází 3. března 1876 do Holohlav znovu – nyní už jako děkan. Když se sem přistěhoval, byl slavnostně uvítán.

Uvítání děkana Aloise Nývlt (uveřejněno v tisku):

„Bylo to 4. března 1876, kdy do osady naší, tak dlouho osiřelé, zavítal duchovní pastýř náš, dp. Alois Nývlt, dříve farář Velko Zdobnický. Všichni jsme už s toužebností očekávali hodinu příchodu jeho. Každý byl dychtiv spatřiti laskavého a přívětivého otce duchovního. Každý toužil jej uvítati. Proto, ačkoliv právě ten den počasí nepříznivé bylo, sešel se četný zástup k uvítání jeho.

Po jedné hodině odpoledne oznamovala střelba a hlahol zvonů, že se blíží – přichází do osady naší duchovní správce, s nímž se před několika roky byl rozloučil. U příchodu jeho oslovil jej místní starosta, tehdy pan Kamil Kučera, jménem obce zdejší, jakož i všech ostatních obcí a pak dívka ze školy místní s upřímným blahopřáním, by dobrotivý Bůh dlouho mu žehnati ráčil a sílil jej v jeho snahách a právech, jež podnikati bude k blahu svých svěřenců. Zazněla hudba a průvod, který mu vstříc vyšel, ubíral se do chrámu Páně, kde dp. děkoval za lásku a úctu, kterou mu najevo dali a vybídnul všechny k vzájemné modlitbě za blaho a mír osady.

Po udělení požehnání ubíral se důst. pán – náš pastýř do domu děkanského, na jehož prahu opětně byl uvítán blahopřáním školní dívky místní. "

Děkan Alois Nývlt získal mnoho titulů. (Jeho jménem snad byla pojmenována i jedna z ulic ve Smiřicích.) Zemřel 81letý dne 12. května 1901.

Na novém holohlavském hřbitově najdeme místo jeho posledního odpočinku – na mramorovém pomníku si můžeme přečíst:

**Zde leží, v Pánu odpočívá
ALOIS NÝVLT
děkan holohlavský, kněz jubilár.,
skuteč. konsist. rada a assesor,
majitel zlat. zásluž. kříže s kor.
nar. 17. 12. 1820
zemř. 12. 5. 1901
Dobrý boj jsem bojoval, běh jsem dokonal,
víru jsem zachoval. Naposledy složena jest
mi koruna spravedlnosti, kteroužto mi dá
v onen den Pán.
Ep. 2 k Timotheovi 4 7 a 8**

(pokračování příště)

TJ SOKOL SMÍŘICE

Obyčejný krejčí

Ke 100. výročí založení TJ Sokol Smiřice uveřejňuje ing. Lubomír Kupka:

Díky pozorným majitelům domu čp. 105 jsem měl možnost nahlédnout do válečné a poválečné (I. světová válka) korespondence pana Ludvíka Nováka. Že šlo o pozoruhodného člověka, je patrné z jeho zaujetí sokolskou myšlenkou – zřejmě dovedenou do praxe.

Z dorostenců, jimž věnoval mnoho času, vyrostli vážení muži, kteří v Rusku, Anglii, USA, v koloniích i jinde představovali vznikající československou diplomacii, průmyslnické kruhy či řemeslnickou zručnost. Diplomaté, obchodníci, montéři, vojáci, baťováci i škodováci.

Se svým bratrem a sestrami bydlel v domě čp. 105. Měl zde – či spíš, měli zde – krejčovskou dílnu. Sourozenci Novákovi byli řemeslně i obchodně úspěšní, oddaní „sokolování“ a sportu vůbec. Ten, o němž píší, byl mimo jiné i stavitelem loděk, na nichž jezdil s mladými muži po tehdy ještě neregulovaném Labi. Jeví se, že při těchto příležitostech dostávali nenásilnou formou první lekce vlastenectví, humanismu a lásky k přírodě. Křestní jména pod textem již mnoho neříkají. Kromě jediného – Ruda. Pokud Franta, Jarka a Karel píší opravdu z různých zemí a vzpomínají, dokonce se těší na „lodičkování“, Ruda píše z různých odborných kurzů, shromáždění a později z různých míst Slovenska, kde působil nejprve jako pyrotechnik, později jako armádní kontrolor zbrojní výroby.

Je milé uvědomit si, že naši předkové ve velkoměstech USA, anglických hrabstvích i francouzských koloniích vzpomínali na smiřickou přírodu, moudrého krejčího a i na smiřické pivo.

Po té druhé válce jsem s Rudou – již starším pánem – důstojníkem a hrdinou boje proti fašistům – u Nováků byl. Kluka moc nezajímají vzpomínky jednoho pána více než středních let a jednoho starého pána. Odnosl jsem si jen dojem, že šlo o setkání hezké, na němž padlo mnoho jmen osob a míst.

Po přečtení korespondence se útržky poznatků spojily v celek. Ve vzpomínku na neobyčejného krejčího, jeho působení sportovní i společenské a na mého o hodně staršího přítele Rudu Hrazdílka. Syna smiřického zámečníka, důstojníka generálního štábu.

Možná i ty cesty po Labi přispěly k tomu, že pojem vlast byl u Rudy nadřazen nad „internacionalismem“, čest nad kariérou, věrnost nad proradností. Přispěly vlastně i k tomu, že byl jako jeden z prvních důstojníků odsouzen komunistickou justicí k smrti. Nakonec nezemřel na popravišti, umíral léta ve vězeňském ústavu pro duševně choré.

Pane Nováku, vy všichni nenápadní páni Novákové, poděkování k vám už nedolehne. Je to škoda. Byli jste páteří této země, než ji „socialismus“ zlomil, stejně jako zlomil váš milovaný Sokol.

Zánik vaší společenské vrstvy, považující rukypodání za smlouvu, slovo za základ obchodu a bankrot za důvod k ukončení života, je ztráta, s níž se tato společnost v příštích nejméně dvou generacích sotva vyrovná. Byli jste živým odrazem zásady, již později slovy vyjádřil prezident Masaryk: „Nebát se a nekrást!“

Titul MISTRYNĚ SVĚTA má své kořeny ve Smiřicích!

Jak je to možné? Hned se to dozvíte:

Známý smiřický Sedmilhář a oblíbený náčelník Sokola Franta Svatoň předal své bohaté tělovýchovné zkušenosti svému synovi Vráťovi. Ten měl od malička velmi blízko k tělovýchově a sportu. Tuto chvályhodnou ctnost si zachovává dodnes. Proto není ani divu, že se stal nejvyšším představitelem České obce sokolské, když byl zvolen jejím náčelníkem.

Sportování se v rodině přeneslo i na Vráťovu dcerku Olgu, která po tátovi a vlastně i po smiřickém dědovi zdědila lásku a talent ke sportu. Od dívčích let si oblíbila umění moderních gymnastek. Trénovala a dřela, až to dotáhla v roce 1986 na mistrovství republiky na 20. místo. V roce 1994 se už jako Olga Šípková zúčastnila prvního mistrovství světa, které se uskutečnilo v Praze. Zde už skončila mezi prvními deseti nejlepšími.

Tehdy se začala specializovat na aerobik, kterému zasvětila všechno. I když manžel nebyl jejím sportovním zaměřením nadšen, nacvičovala neúnavně dál. Její úsilí bylo korunováno premiérovou zlatou medailí na mistrovství republiky – stala se mistryní České republiky. Následovala další tréninková dřina, která přinesla v roce 1997 úspěch v podobě titulu mistryně Evropy (to už vlastně byla podruhé mistryní). Letos se zúčastnila v australském Sydney mistrovství světa v aerobiku. Zde vystoupila na vrcholek gymnastické hory a stala se mistryní SVĚTA – a úřadující mistryní světa je dodnes.

Stanula na vrcholu – možná, že si vzpomíná, jak jezdila s tátou do Smiřic, kde děda i táta vlastně položili základy k jejímu vrcholnému úspěchu. Po dosažení titulů dvojnásobné mistryně Evropy a mistryně světa se závodní činnosti vzdala.

Mezi nás – pražské Smiřičáky – přišel i Vráťa Svatoň a popovídali jsme si o všem možném. Těšíme se, že mezi nás přijde i paní Olga – máme to přislíbeno. Věřím, že se někdy podívá i do Smiřic, kam často dříve jezdila se svými rodiči. Na záslužné cestě naší tělovýchovou ji přejeme hodně, hodně zdaru!

Jaroslav Litomiský, Praha

Několik otázek pro paní Olgu Šípkovou a její (zkrácené) odpovědi:

Co pro vás znamená titul mistryně světa?

Je to pro nás s manželem obrovská satisfakce, radost a samozřejmě spousta další práce. Když jsem přebírala medaili, nejvíce se mi vybavily měsíce a roky odříkání a každodenní dřiny.

Aerobik je poměrně novou sportovní disciplínou, odkdy se mu věnujete?

Já jsem vyrostla na moderní gymnastice, věnovala jsem se jí do svých 23 let. To už jsem měla dvouletého Míšu. Aerobik jsem začala dělat tak trochu ze zvědavosti. Líbila se mi hlavně jeho návaznost na hudbu. Zřejmě mne zcela okouznil, jinak bych se asi mistryní světa nestala.

Jaké jsou hlavní prvky aerobiku?

Dělí se na závodní, tedy vrcholový a na rekreační. Jako je tomu u většiny sportů, ten závodní vyšel z původní rekreační podoby. Laicky řečeno, obě formy jsou něco mezi tancem a gymnastikou, ten vrcholový má však přesná pravidla, povinné cviky a provozuje se na stanovené ploše 7 x 7 metrů. Cvičí se individuálně, muži i ženy ale skupinách, i v mixu.

Kde má aerobik svůj původ?

Podle některých pramenů je kolébkou aerobiku Austrálie, polozávodně se tam pěstoval už někdy v 70. letech. Jeho druhou doménou je Amerika, jeho rozmach tam nastal později, někdy v polovině osmdesátých let. Většina světových mistrovství se však konala právě v USA. Aerobik je mladý sport, zatím není ani zahrnut do olympijských disciplín, už se o tom však uvažuje.

Kolik hodin denně cvičíte?

Nejpilnější musím být v „předzávodním“ období, což je podzim a zima, kdy – vzhledem k různým soutěžím a mistrovstvím – musím být v nejlepší formě. To cvičím naplno tři až čtyři hodiny denně. V relativně klidnější době si formu udržuji dvou až tříhodinovou kondiční přípravou.

Je aerobik zdravý sport?

V rekreační podobě zcela určitě. Provozovat jej může každý, kdo si chce zachovat zdraví a prodloužit fyzickou kondici. U některých žen vyvolává zbytečné trauma nadváha, rozumně a pravidelně provozovaný aerobik jim pomůže do značné míry odstranit i tento zdánlivý nedostatek, ale upevňuje jim i sebevědomí. Podle jejich zdravotního stavu i váhy volím různé formy cvičení, od základních, nepřilíš namáhavých cviků až

po tzv. „master skupiny“ a step-aerobik, kdy se rytmicky simuluje výstup do schodů a naopak. Ženy chodí na cvičení mnohem více a disciplinovaněji než muži, více si uvědomují, že k životu patří vzhled, ladná postava, zdravý vzhled, i duševní pohoda, a tady jim aerobik ve všem může pomoci.

Aerobik je spojen s hudbou. Na kterou nejraději cvičíte?

Kdysi jsem ráda tančila a chodívala na koncerty i vážnější hudby, teď – jak z nedostatku času, tak pro své mateřské povinnosti – to už bohužel nestačím. Ověřila jsem si, že ženy cvičí nejraději na melodickou, ne příliš rychlou hudbu, dobře se jim relaxuje na skladby Michaela Jacksona, Eltona Johna a Philla Colina.

Říká se, že „všechny cesty vedou do Říma“ – některé i do Smiřic

Fotografie na titulní straně zachycuje skutečně kuriózní ukazatel směrů. Na východ ukazuje na 10.122 km vzdálené japonské Tokio a 82 km vzdálené Smiřice. Na opačnou západní stranu ukazuje směrovka na 11.262 km vzdálený Princeton (je to v Americe – v USA) a na 42 km vzdálené pražské Smečky. Další směrovka už ukazuje bližší cíle – 22 km vzdálené Kšely a pouhých 325 metrů vzdálenou Hájenu. Kdepak asi je tento zajímavý rozcestník?

Kdo jezdívá častěji do Prahy, zná dříve hodně vyhledávaný motorest Kersko. Nedaleko odtud prožíval ve své Hájence hlavně poslední roky svého života náš velmi známý spisovatel Bohumil Hrabal – a blízko této Hájanky bychom mohli uvidět i uveřejněný ukazatel směrů.

Nejdříve něco o Bohumilu Hrabalovi – patří mezi významné české spisovatele 20. století. Byl svérázným vypravěčem a filozofem. V posledních desetiletích byl nejčtenějším z českých žijících klasiků. Byl obdivovatelem Libně a milovníkem koček.

Do současnosti již vyšlo plných osmnáct svazků (připravuje se vydání 19. svazku), zahrnujících v podstatě všechno, co Bohumil Hrabal napsal veršem, prózou, v esejích či ve svých záznamech. Autorovu filozofii charakterizují jeho slova „*jsi-li schopen se radovati z maličkostí, máš se na co těšit*“. Jeho Spisy však nejsou žádnou maličkostí, nýbrž pečlivě sestaveným souborem téměř osmi tisíc stran.

První literární pokusy publikoval časopisecky už v době svých právnických studií na Karlově univerzitě koncem třicátých let, ale jeho knihy (s výjimkou Ztracené uličky, jež na své vydání čekala od roku 1948) začaly vznikat zhruba o čtvrtstoletí později – teprve potom, když stačil absolvovat také pěkných pár semestrů školy života. V ní byl pozorným a vnímavým žákem – ať už pracoval jako skladník, traťový dělník, balič starého papíru, či kulisák anebo se věnoval pouze literatuře...

Jeho literární díla spolu s jejich úspěšnými filmovými a divadelními adaptacemi uvedla v obecnou známost nejen velice životné lidské typy těch, kteří mu byli nejbližší, ale také svébytné osudy celé řady dalších lidiček, které potkal na své dlouhé cestě životem. Na jejím počátku stály Židenice u Brna, a také nezapomenutelné časy dětství a mládí prožitého v Nymburce. Konec svého života prožil v Praze a v uvedeném Kersku.

Bohumilu Hrabalovi bylo skoro padesát, když mu konečně vyšla knížka povídek. Po jejím úspěchu vyprázdnil své léta zaplňované zásuvky a psal pilně až do konce života. Jeho sebrané dílo tvoří 18 svazků. Není divu, že v šedesátých letech zaujal filmaře, zejména ty z nové vlny. První hrabalovský film se jmenoval Sběrné surovosti a podle povídky Baron prášil ho natočil Juraj Herz.

Následovalo Fádni odpoledne (Ivan Passer) a Perličky na dně – pět povídek spojených do celovečerního programu natočených pěti režiséry. Hrabalovským režisérem číslo jedna se stal Jiří Menzel, jenž za svůj celovečerní debut Ostře sledované vlaky získal Oscara a zfilmoval i další Hrabalova díla Skřivanci na niti, Postřižiny a Slavnosti sněženek. V 70. a 80. letech mohl Hrabal publikovat jenom něco, jeho stěžejní díla vycházela v zahraničí a v samizdatech. V roce 1989 byl zfilmován Něžný barbar (o životě svérázného umělce Vladimíra Boudníka) a roku 1994 vznikl v České televizi příběh o podvodných pojišťovácích Andělské oči v titulní roli s „básníkem“ Pavlem Křížem.

Večer – z básnické sbírky Ztracená ulička

*Sňal kdosi housle z hřebíku a hrál,
hrál, nehrál, nevíš již.
Jen motýl noci stoupal výš
s monoklem zeleným a modrým na křídlech
a ty jsi naslouchal.
Nasloucháš i nyní pokřiveným prstům houslí,
podobou mrtvému, který dovnitř vykrvácel,
a svět s neznámými prstoklady
ti vtéká nosem.
Tma dýchá žábami
a ty rozsvěcuješ od hvězdy k hvězdě píseň
jak chvojí a girlandy o vesnickém plese.*

Filosofii posledních let života Bohumila Hrabala poznáme z několika citací jeho myšlenek:

Ve spisku pod názvem Kdo jsem, který vyšel v roce 1989 můžeme číst: „*Jsem člověk, který se dívá nazpátek na ten svůj slavný život, jak správně protekl mezi prsty, je naplněn vírou, že existuje věčný život. Mám tuto chvíli ne dojem, ale jistotu, že se nacházím v katastru života tam na druhé straně věcí, života věčného, z něhož už definitivně není úniku...*“ Můžeme si zde přečíst: „*Smrt je pak něco, co se mne už netýká, protože je příjemnou hranicí, stačí jen sehnout hlavu a vejít tam, odkud jsme odešli zrozením. Každý den, když se setkávám s možností zemřít, jsem velice blízko tomu sladkému tajemství, za kterým se nachází království světla.*“

Spisovatel Bohumil Hrabal se se svou smrtí smířoval mezi řádky svého díla: „*... jsem polekaný lidský výkřik, který se hroutí vločkou sněhu, neustále pospíchám, abych mohl dvě tři hodiny denně nečinně činně snít, protože dobře vím, že lidský život plyne, jako se míchají karty, že by bylo možná líp, kdybych byl vyprán, pohozen v kapesníčku, tvářím se někdy, jako bych nadějně číchal k miliónu, ač dobře vím, že nakonec vyhraju smějící se nulu, že všechna ta paráda začala krůpějí semene a skončí v praskotu ohně, z tak krásných začátků tak krásné konce, za fešnou tvářičkou lze pomilovat veselou kmotřičku Smrt...*“

Přibližně dva měsíce před jeho 83. narozeninami oznámili z pražské nemocnice na Bulovce, že tragický pád z okna zde ukončil život jednoho z největších českých spisovatelů naší doby. Zda takový konec byl jím chtěný, anebo náhodně nešťastný, jen završují jeho literární život. Jak tomu bylo doopravdy ví jen on sám.

Dne 12. února 1991 se přišly naposledy rozloučit se svým Pábitelům stovky jeho osobních přátel, mezi nimiž byli Jiří Menzel, Jaromil Jireš, Magda Vašáryová. Z kůru zní Mahlerova 6. symfonie, i skladba Moravo, Moravo... Po smutečním projevu profesora Františka Dvořáka zahrálo rómské trio Kormanů ten nejtklivější Cikánský pláč. Dojata byla i režisérka posledního hrabalovského filmu Příliš hlučná samota Věra Caisová.

Bohumil Hrabal je pochován v Hradištku u Nymburka vedle maminky, tatínka Francina a strýce Pepina – jako jejich nejbližší.

Jaká je však souvislost mezi Bohumilem Hrabalem a Smiřicemi?? V kerském lese trávil a tráví své volné chvíle i náš smiřický rodák Jaroslav Litomiský. Byl to Bohumil Hrabal, který o Jaroslavu Litomiském napsal:

Papírová komůrka

Jaroslav Litomiský, narozený ve Smiřicích roku devatenáct set devatenáct je fotografem už od svých jedenácti let. Tenkrát si koupil papírovou komůrku za deset korun, desku do toho aparátu strkal ve tmavém sklepe nebo čekal, až přijde tmavá noc. Tak fotografoval svým dětským okem všechno to, co jej obklopovalo tak dlouho, že si ani nevšimnul, že vychodil měšťanku a potom hradeckou akademii.

A tak se stalo, že jeho první zaměstnání navazovalo na papírovou komůrku a Jaroslav Litomiský se stal redaktorem a sportovním fotografem. A měl štěstí, že fotografování se stalo současně nejen jeho povoláním, ale i zábavou, ze dne na den, z týdnu na týden snímal ze skutečnosti ty události, které tvoří náplň i podstatu novin. Tak Jaroslav Litomiský s chlapeckým nadšením se účastnil motocyklových a automobilových závodů, jeho nejlepší reportáže v krajských soutěžích získaly tři první ceny, na poslední Zlaté přilbě dokonce i první cenu Fotochemy. Jako reklamní fotograf spolupracoval s touto firmou už v letech těsně před druhou světovou válkou a tato firma se stala jeho poslední profesí. Je vedoucím síně Fotochemy v Praze...

Tedy celkem příběh obyčejného člověka, který nalezl ve fotografování svůj životní cíl, který ale má ten záviděníhodný osud, že ví, co dělá, a že jeho práce je mu zábavou. Ovšem! Jaroslav Litomiský téměř každý týden přijíždí do své chaty do Kerska, více než dvacet let přijíždí do svého stavení obklopeného březovým hájem a mokřinami. A tady mu došlo, že jeho pravé poslání je stát se fotografickým epikem kerského polesí, že tady může realizovat všechno to, o čem jako chlapec v polabské rovině snil, všechny ty fáze

lužních lesů, řeky, struh a lesních potůčků, remízků borovic a smrčín, bříz a lip. Tady dvacet let do papírové komůrky zachycuje obsah své touhy, čtvero ročních počasí, všechny fáze zvěrokruhu Kerska, oblouk snímků a portrétů anemónek a sněženek, končící fialovými ocúny, podobenkami blatouchů a sibiřských kosatců, pásů kvetoucích trnek a něžných vůní střemch. Dvacet let prochází Jaroslav Litomiský alejemi kerské obory a do papírové komůrky snímá průzory a koruny borovic a dubisek, rýsujících se na pozadí nebe, stojí na břehu Labe a snaží se plujícími loděmi s nákladem uhlí vnést do krajiny pozdrav hamburského přístavu.

Dvacet let a víc, téměř každý týden, Jaroslav Litomiský doplňuje svůj fotografický archív pořád na to samé téma papírové komůrky, variace, kterými fotograf narůstá tak jako léta v průřezu pokáceného kmenu. Jaroslav Litomiský se tak stal nejen obdivovatelem kerského polesí, ale kronikářem událostí lesů a luk, struh a potůčků, podává obrázkové zprávy, které tvoří ilustrované Kerské noviny. Je třeba se obdivovat jeho neutuchajícímu úsilí znovu a znovu se pokoušet zachytit impresi toho, co fotografa obklopuje. Je třeba říci, že střed jeho oka je v papírové

komůrce a míra jeho výpovědi je v prstech, aby ve vhodné chvíli zachytil ne všechno, ale to, co je pro krajinu typické.

Je lhostejné, že Jaroslav Litomiský má dneska aparát superkvality. Důležitý je ten velký oblouk, ta duha, která se pne od papírové komůrky ve Smiřicích až do Kerského polesí, důležitý je ten milenecký vztah k Polabí a míra výpovědi, která nerozlišující pozorností zachycuje do aparátu výšece toho krásného, viditelného světa.

**Bohumil
Hrabal**
**Domácí úkoly
z pílnosti**

*Panu fotografovi
Jaroslavu Litomiskému
Kersko 27. 11. 82*

Pokud přečteme i věnování: „Panu fotografovi Jaroslavu Litomiskému přátelsky B. Hrabal – Kersko 27. 11. 82“, zjistíme, že od napsání povídky už uplynula dlouhá řádka let – něco už je jistě trochu jinak, ale vysvětlí nám to „záhadu“ prapodivného rozcestníku z Kerska (směr Smečky a směr Smiřice).

(mv)

Luděk Munzar – literát

Koncem září byly křtiny, a to ne ledajaké! Na půdu spisovatelskou vstoupil Smiřičák Luděk Munzar se svou prvotinou, které dal název „... když jsem to slíbil“. Útlá roztomilá knížka, ve které se Luděk zpovídá ze své velké lásky – létání. Knižka se příjemně čte, a tak se člověk na chvíli ocitne s Luděkem doma – ve Smiřicích, kde jsme oba prožili mládí, mnoho zažili, dočte se zde o známých lidech, o známých místech, jako je např. Bezedňák, Trotina i Trotinka, „betonek“ na Labi, kde se tak hezky koupalo, louky Pod skálou a jiná a jiná známá místa.

Poslední stránky knížky jsou věnovány tak trochu líčení letu po trase nad Smiřicemi a okolními vesnicemi, nad Novým Městem nad Metují, nad Babiččiným údolím s celým okolím a zpět na pražské sportovní letiště.

Před rokem jsem s Luděkem proletěl stejnou trasu. Nad Smiřicemi jsme udělali několik „rund“, fotografoval jsem a bylo to moc a moc hezké.

Křtiny Luděkovy knížky se zúčastnilo mnoho známých osobností a přátel z řad letců. Kmotry se stali a knihu pokřtili dobrým pivem kapitán ČSA T. Kořínek a předseda Aeroklubu České republiky Jiří Koberle. O hosty pečovala Luděkova manželka Jana Hlaváčová a dvě půvabné dcery Barbora a Tereza. Vše se odehrálo v báječné Vinohradské restauraci Ládi Bači, kde se ráda schází parta Smiřičáků.

Jaroslav Litomiský, Praha

Vrchlabí 23. 10. 1998

Milí občané Smiřic!

Píši Vám po pěkném zážitku ze zábavného pořadu konaného v pátek 23. 10. v nádherném prostředí zrekonstruované Dvorany. Chci projevit upřímný obdiv a uznání všem, kteří dokázali ze starého, již značně zdevastovaného objektu vytvořit tak obdivuhodný, důstojný stánek pro pořádání kulturních akcí.

Přeji Vám všem hodně úspěchů, stále zdraví a početnou návštěvu všech Vámi pořádaných akcí.

Zdraví vás

*Gabriela Skákalová, roz. Marková
543 01 Vrchlabí, Letná 48*

Důchodci na cestách

Stejně jako v předchozích letech, i letos organizoval Klub důchodců poznávací zájezdy dříve narozených.

25. 4. 1998	Zájezd v okolí Hradce Králové s prohlídkou státního zámku v Opočně, Muzea východních Čech v Hradci Králové a planetária na Novém Hradci Králové.
23. 5. 1998	Zájezd do oblasti Turnova – v náplni zájezdu byla prohlídka státního zámku v Mnichově Hradišti, Městského muzea sklářské výroby v Železném Brodě a prohlídka Bozkovské dolomitové jeskyně.
22. 8. 1998	Zájezd do okolí Prahy byl spojen s prohlídkou Národního hřebčína v Kladrubech, kaple rodu Smiřických v Kostelci nad Černými lesy a průhonického parku.
23. 9. 1998	Zájezd do Litoměřic patřil tradičnímu zájezdu na výstavu Zahrada Čech 98.
10. 10. 1998	Zájezd do jižních Čech byl věnován prohlídce muzea kuriozit v Pelhřimově, hradu Kámen s výstavou historie výroby čs. motocyklů a kaple kláštera v Klokotech. Uskutečnila se i prohlídka lázeňského a rekreačního města Bechyně.
21. 10. 1998	Další zájezd byl věnován předvánočnímu nákupu v polském lázeňském městě Kudowa Zdroj.
11. 11. 1998	Ještě jednou zájezd do polského města Kudowa Zdroj za předvánočními nákupy.

Rozsah uskutečněných akcí splnil přání našich zájemců o tyto poznávací zájezdy. Byla zvolena různorodá náplň zájezdů, zaměřená na ukázky významných hodnot minulosti i současnosti. Přestože máme ze Smiřic, Holohlav, Sendražic, Hubíles a Skalice dostatek zájemců, rádi vyhovíme i dalším novým zájemcům a zařadíme je do našeho kolektivu. Plán akcí KD pro příští rok bude zveřejněn v průběhu ledna 1999. Počítá se opět i se zařazením nákupních akcí.

Těšíme se na vás

Za Klub důchodců Vladislav Opletal

Město Třebechovice pod Orebem

Vážený pane starosto,

dovoluji si touto cestou co nejupřímněji poděkovat za finanční pomoc určenou k odstraňování povodňových škod v Třebechovicích pod Orebem. Mohu Vás ujistit, že prostředky poskytnuté městem Smiřice ve výši 20 tis. Kč budou efektivně využity při odstraňování povodňových škod.

Poskytnuté pomoci si velmi vážíme a za občany našeho města Vám děkujeme.

S pozdravem

Ing. Vladimír Derner
starosta města

Město
TŘEBECHOVICE p.O.

Motto: Jen kdo myslí, zapomíná!

Protože je nezdvořilé přehlédnout přímou otázku – být v textu poněkud nevraživém – odpovídám.

Kdo – vybudoval?

1. Kanalizaci, ČOV, podstatnou část bytů, zatrubení náhona – stát za peníze z daní. Z těch zaplatil i „miliony“ na kapli. Daně uhradili občané.
2. Vodovod, vozovky, chodníky, plynofikaci, náročné stavby školství (které nahradily zrušené místní školy v obcích), penziony, síť obchodů a kino. Materiál byl uhrazen opět z daní. Práci dali občané většinou zadarmo. Jen za léta 1983–87 to bylo více než čtvrt milionu hodin.
3. Školku a jesle uhradily z části zemědělské odbory, část možná stát z daní.
4. Rodinné domky a družstevní byty si pořizoval každý občan za své.

Tedy péčí MěNV byly opatřeny peníze, za které bylo občanům vnuceno postavit převážně vlastními silami to, co jim stejně náleželo. Značná část z postaveného byla následně předána nebo i bez předání spravována podniky Restaurace a jídelny, Pramen, Domácí potřeby a dalšími.

Tedy MěNV organizoval, občané postavili, podniky vydělávaly. Nyní již občané nemusí stavět.

Síla a odvaha naší občanky?

O kinu darmo mluvit. V cizím (spíš odcizeném) domě zřídil MěNV pěkný interiér kina, kdysi ukradeného Sokolu. V posledních letech navštěvovalo představení kina jen asi 10 diváků. Kino bylo hezké, ale přežilo se. Ztráta města se pohybovala přes 200 tisíc Kč/rok.

Opustili jsme je. Použitelný interiér jsme využili. O dům jsme neměli zájem. Občankám, zejména odvážným, se obdivuji, ale do jejich aktivit se nepletu.

Těší mne, že uznáváte pomalost mé ztráty paměti. Je mému věku úměrná, což vy, „mladiství“, zatím nemůžete vnímat.

Za vlídné závěrečné přání děkuji a opětuji je.

Ve Smiřicích 12. října 1998

Ing. Lubomír Kupka

Několik vět k závěrečné bilanci bývalého starosty

Po ustavujícím zasedání nového zastupitelstva se mně dostala do rukou „Závěrečná bilance bývalého starosty...“ otištěná v Hradecku, která v upravené podobě sekunduje ostřejšímu písemnému prohlášení pana Kupky z 23. 11. 1998.

Nemohu mlčet k obvyklému urážlivému tónu bývalého starosty a k jeho nepravdivým a zkresleným tvrzením.

Tak na příklad ve snaze ukázat jak se pro Smiřice hned v počátcích obětoval tvrdí, že získal radnici téměř ožebračenou a bez peněz. K tomu jen tolik – pan Koudelka a jeho poslanci neměli možnost chovat se tržně a plnit městskou kasu prodejem všeho možného, co přišlo pod ruku jako minulému zastupitelstvu (tržby za restauraci Labe, byty, pozemky ap.).

Občané by asi měli nabýt dojmu, že bývalý pan starosta se málem upracoval a zhroutil nad dědictvím po totalitní moci, když zdědil rozestavěnou školní jídelnu a radonem zamořenou školu. Opak je pravdou. Při řešení těchto problémů nemusel téměř hnout ani prstem, neboť přípravu těchto staveb, realizaci a financování zajišťoval bývalý Krajský investorský ústav Hradec Králové, financování až do dokončení staveb bylo dotováno státem (Okresní úřad Hradec Králové). Město financovalo při protiradonových úpravách školy jen úpravu sociálního zařízení a fasádu ze strany dvora. Ostatně radon se ve Smiřicích vyskytuje i ve všech rodinných domech postavených před více lety. U školy byl zjištěn již před několika lety a bylo doporučeno intenzivnější větrání.

Ale považte, z čeho je bývalý starosta mimořádně potěšen! Z toho, že nezatěžoval lidi brigádami. Považuji to za urážku a výsměch stárnoucí a současné střední generaci. Takové spontánní vzepětí a nadšení lidí, jaké se projevilo při pracích na kanalizaci a plynofikaci, se již těžko podaří navodit a oba tyto postoje lidí ostře kontrastují s apatií a nechutí se alespoň pasivně zúčastnit jednání zastupitelstva, jak tomu bylo v minulých letech. Jestli bych měl jít v těchto věcech až k podstatě „potěšení“ pana Kupky, pak úsilí, osobní příkladnost a organizátorství Františka Jandery, Karla Kutila, Miloslava Koudelky, Františka Malého a i Zdeňka Marka při akcích Z bych měl považovat

za činnost zavrženíhodnou a protilidovou. Stejně tak bych měl hodnotit asi práci a aktivitu místní organizace rybářů a bývalý svaz žen nebo zahrádkáře.

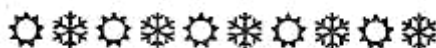
Pane Kupko, zúčastnil jsem se téměř všech akcí – od prací na kanalizaci až po penziony. Přišel jsem na brigádách do styku s mnoha lidmi, ale dodnes jsem NIKDY neslyšel, že by někdo litoval své dříve vynaložené práce ve prospěch města. Ale také NIKDY jsem se při této práci nesetkal s vámi.

Nejsem zahleděn nekriticky do minulosti. Pokud jde o zdevastovanou Dvoranu, jsem přesvědčen, že její devastace začala užíváním pro potřeby našich spojenců v NATO – německou armádu – a pokračovala zvolna a neúprosně v dalších letech po osvobození. Nakolik jsme se dopustili chyby v tom, že jsme dali přednost stavbám bytů, provozoven pro všestranné služby a péči o staré občany, to ať posoudí lidé, kteří těchto výhod užívali a užívají. Dokážu na rozdíl od pana Kupky ocenit i zásluhy člověka, který je na druhé straně v politickém myšlení. Nerozpakuji se uznat to, že za bývalého starosty byla devastace Dvorany ukončena a že měl i zásluhy na vybudování střední školy ve Smiřicích a podpoře ing. Baborákové, o jejíchž zásluhách pochyb nemůže být. Nechápu proč se pravicoví kolegové pana Kupky v našem bývalém zastupitelstvu nepokusili o jeho větší popularizaci a veřejné zastání.

Protože si myslím, že podobné příspěvky ve Zpravodaji příliš nepoutají a že je i někteří považují za zbytečné slovní půtky, končím jako představitel smiřických komunistů s další polemikou. Ostatně si myslím, že bych pana Kupku inspiroval k jeho další publicistické činnosti. Pokud budu do Zpravodaje vůbec ještě někdy psát, tak to bude o tom, že naši občané už nebudou cestovat do Hradce Králové za čištěním obleků a opravou bot.

Vážím si nově zvoleného starosty Jiřího Heřmana už proto, že vyzval nové zastupitele, aby přestali s politikařením a věnovali se poctivě práci pro občany.

Vladislav Stránský

Odpověď na článek Starého psa...

Je až zarážející, jakou má člověk drzost, ač sám se dopustí nezákonnosti, píše o druhém. V mém zájmu a mých kolegů bylo, aby se někdo neobohatil z majetku státu a občané našeho města a obce Holohlav se nedočetli, jak pan ing. Kupka po léta, co jsem byl tajemníkem MěstNV ve Smiřicích, psal chvalozpěvy na socialismus a v pravidelných besedách nad kronikou k Vítěznému únoru, 9. květnu a VŘSR vyzvedával práci KSČ a velký kladný vliv Sovětského svazu na naši republiku. Za to byl oceněn v soutěži kronikářů, kde obsadil v okrese a ve Východočeském kraji vždy první místo. Tato činnost mu zároveň otevírala dveře v jeho bývalém podniku ke služebním cestám do zahraničí.

Měl bych pro tuto moji odpověď výstižný titulek, ale nemám ve zvyku někoho urážet, jako to dělají jiní.

Václav Štěpán

Střední odborné učiliště potravinářské Smiřice

pořádá pro veřejnost v nové budově školy

I. vánoční výstavu

čtvrtek	10. 12. 1998	14.00 – 18.00 hod.
pátek	11. 12. 1998	13.00 – 18.00 hod.
sobota	12. 12. 1998	8.00 – 18.00 hod.

Připravili jsme pro vás:

- ukázky slavnostních tabulí
- ukázky lidových vánočních tradic
- ukázky prací žáků školy
- provoz kavárny pro veřejnost s obsluhou žáků učebního oboru Kuchař–číšník
- prodej kuchařských a cukrářských výrobků

Všechny výrobky zhotovili žáci SOUp Smiřice.

Přijďte se podívat, jak se žáci připravují na své budoucí povolání.

Těšíme se na vaši návštěvu.

SOUp Smiřice nabízí přípravu

na povolání v těchto učebních a studijních oborech:

- dvouletých: Potravinářská výroba
- tříletých: Kuchař–číšník, Kuchař–kuchařka, Provoz služeb (sociální služby, oděvnictví, výživa), Krejčí, Pekař, Cukrář, Mlynář, Drůbežář
- nástavbových pro absolventy tříletých učebních oborů: Podnikání v oboru obchod a služby (pro kuchaře, číšníky a prodavače), Podnikání v technických povoláních (pro potravinářské a textilní obory).
- SOUp Smiřice také zajišťuje: rekvalifikační a kvalifikační zkoušky pro podnikatele v pohostinství a potravinářství, rauty, bankety, rodinné oslavy, pečení drobného cukroví, zákusků, rolád a dortů k různým příležitostem, kurzy – barmanský, cukrářský, aranžování květin aj., autobusovou dopravu vlastním autobusem pro 45 osob a malým autobusem Ford pro 15 osob.

Služby zajišťujeme na základě písemných a telefonických objednávek.

Nabídka učebních oborů:

Dvouletý učební obor:	29-51-H	Potravinářská výroba
Tříleté učební obory:	29-52-H	Mlynář
	29-53-H	Pekař
	29-54-H	Cukrář se zaměřením pro výrobu
	41-53-H	Chovatel a zpracovatel drůbeže
	65-55-H	Kuchař–kuchařka
	65-51-H	Kuchař(ka)–číšník (servírka), pro pohostinství
	69-53-H	Provoz služeb

Na všechny vyučované obory navazuje nástavbové studium ukončené maturitní zkouškou.

29-96-4/00	Podnikání v oborech potravinářství
64-96-4/00	Podnikání v oboru obchodu a služeb

Vedení školy přeje všem občanům úspěšný a šťastný rok 1999.

Střední odborné učiliště potravinářské Smiřice
Gen. Govorova 110, 503 03 Smiřice
tel., fax: 049/594 1058, tel.: 049/594 1008
e-mail: soupsmirice@hrk.pvtnet.cz

28. říjen 1918

Osmdesát let od vzniku či spíše obnovení Českého státu. V jiné podobě, již ne království, ale republika. S jiným názvem „Republika Česko-Slovenská“. Ta pomlčka tam skutečně byla – na uznávací listině (francouzsky) i na tzv. Pittsburské deklaraci (anglicky). Běh času ji vymazal a posléze obnovil, až do toho rozpadu. S ponurými mezidobími Protektorátu Čechy a Morava a Slovenského státu, potom Československé federativní socialistické republiky.

Přitom tu první ČSR bez úvah o potřebě národnostního dělení vybojovali společně v legiích i v politice Slováci a Češi. Nevím, zda ještě někdo z legionářů žije? Občas vzpomínám na svého dědu, střelce ruských legií. Dnes bychom řekli vojína. Vždy připomínal ideu legionářského bratrství, neznajícího národnostních rozdílů. Uváděl vzpomínky z bojů, společných s ruskými jednotkami i na revoluční změnu vlády, až k bolševické revoluci.

Rozhodně by nesouhlasil s obsahem projevu předsedy MěNV z roku 1978, cituji: „Historická fakta, všechny tehdejší události dávají za pravdu tezi K. Gottwalda, že bez Velké říjnové socialistické revoluce by nebylo svobodného Československa.“ Spíš by razantně rusky zaklel (to uměl) a řekl by „Měrzavoy izměníčeskije!“

Do Smiřic dorazila zpráva o převratu 28. října asi v 10,30 hodin. Telefonicky do firmy J. Lefnara. Tedy o 30 minut dříve, než byl u sochy sv. Václava v Praze Československý stát skutečně vyhlášen. Oficiální zpráva došla do Smiřic až v 19,05 hod. na nádraží. Mezitím prožívali pánové J. Lefnar a B. Pádr starší krušné chvíle nejistoty. Vyvěsili oznámení o kapitulaci Rakousko-Uherska a červenobílý prapor. Bdělým četníkem p. Uxou byli upozorněni na to, že jejich zprávy jsou nejisté a byla jim dána výstraha. Nato opatrný četník raději opustil město.

Přes včasnou, až předčasnou informovanost zde oslavy svobody proběhly až 29. října 1918. V upomínku na početnou skupinu místních legionářů alespoň jména:

Jan Čapek – ruský	František Moník – ruský
Jan Čeněk – ruský	František Polák – italský
Augustin Havlík – italský	Josef Polák – ruský, padl v boji s bolševiky 1918
Jaroslav Hynek – ruský	Josef Spurný – ruský
Vendelín Isaidés – francouzský	Rudolf Srkal – ruský
Stanislav Kadidlo – italský	Jan Špryňar – italský.
Josef Kotlant – italský	Václav Štrégl – ruský, padl v boji s bolševiky 1918
Josef Labák – italský	Jaroslav Vachek – francouzský
Jan Malý – ruský	Václav Voltr – italský
Karel Malý – ruský	Jaroslav Zmazelík – italský
Václav Martínek – italský	

Že jména těch, kteří zvedli zbraň za svobodu národa, vlasti či státu, byla potlačována cizími uchvatiteli, je smutné. Že byla potlačována jejich domácími pomocníky, je ostudné.

Lze si přát jen to, aby došla naplnění slova dlouholetého smiřického kronikáře Petra Zahálky: „Nechť činů a obětí vašich nikdy vděční krajané nezapomenou!“

Ve Smiřicích 13. října 1998

Ing. Lubomír Kupka

Městský dům dětí a mládeže se představuje

Městský dům dětí a mládeže působí ve Smiřicích již deset let. V září roku 1988 byl znovu otevřen objekt sloužící dětem a mládeži. Renovace bývalé svazácké klubovny trvala půl roku. Byla to intenzivní práce a ze zcela zdevastované budovy se podařilo vytvořit místo pro volný čas.

Desetiletí našeho působení jsme letos zahájili se 343 dětmi, které si vybraly z naší nabídky 25 zájmových kroužků. Největší zájem je tradičně o „počítače“. Děti si mají možnost si zahrát různé počítačové hry i učit se obsluze PC. Základ naší malé počítačové učebny nám poskytla firma AG COM, která nám darovala první dva počítače. Další nám pak zajistila za cenu, která byla pro nás více jak přijatelná. Nyní můžeme používat i výukové programy přes CD ROM. Nemalá poptávka byla i po kroužku tanečním, angličtině a léčivé písňalce. Zkrátka, počet dětí říká, že se Dům dětí a mládeže zapsal do povědomí našich občanů.

Výčet zajímavé činnosti by však nebyl úplný bez našeho kroužku dopravní výchovy. Děti tohoto kroužku reprezentují Smiřice nejen na území naší republiky, ale i po Evropě. Perfektní výkony dětí tohoto kroužku znají od letošního roku i v Litvě a mladší družstvo se stalo na Slovensku již potřetí mistrem Evropy, kde těsně porazilo Rakousko a Maďarsko.

V letošním roce jsme založili práci „Klubu 3“. Jedná se o třetáky, kteří nemohou být umístění do školní družiny. Děti si mohou u nás po vyučování hrát nebo docházet do našich kroužků. Zařízení Domu dětí a mládeže je jim zcela k dispozici.

Do této spontánní činnosti chceme časem zapojit co nejvíce dalších dětí, protože kdo si hraje, ten nezlobí, a kdo si umí vyplnit svůj volný čas zájmovou činností, je ochráněn před různými nástrahami, které na naše děti ve stále větší míře čekají.

A co připravujeme pro děti v nejbližší době? V lednu to bude odpoledne plné soutěží a hádanek určené dětem ze školní družiny, tzv. „Všeználek“, oblíbená Školní sportovní liga (obě tyto akce probíhají každý měsíc) a návštěva muzea nebo divadelního představení. V únoru v době pololetních a jarních prázdnin bude připravena návštěva lázní, pobyt na horách a turnaj v elektronických šipkách. V březnu pak budou na programu karneval a další návštěva kulturního zařízení.

A kde se o našich akcích můžete dozvědět? Děti ve škole z propagačních materiálů, plakátů a z hlášení školního rozhlasu, rodiče potom z našich plakátů ve městě a z hlášení smiřického rozhlasu. Rádi vám sdělíme potřebné informace i osobně v Domě dětí a mládeže nebo telefonicky na čísle 94 533.

Jana Matičková, ředitelka MěDDM

Dopravní kroužek MěDDM opět na cestách!

Celkem 36 dětí navštěvovalo v uplynulém roce dopravní kroužek Městského domu dětí a mládeže. Po celoročním zdokonalování se v jízdě zručnosti a nelehkém zvládnutí pravidel silničního provozu se ti nejlepší mohli vydat na tradiční dopravní soutěž mladých cyklistů. A to není soutěž ledajaká, během ní je třeba na výbornou projet jízdu zručnosti, prokázat znalosti z první pomoci při dopravních nehodách, znalosti z pravidel silničního provozu formou testu, projet bez chyby jízdu po dětském dopravním hřišti a prokázat zručnost nebo znalost v technické dovednosti.

Po úspěšném absolvování okresního a krajského kola se obě smiřická družstva probíjela do republikového finále, které se uskutečnilo 26.–29. června v Benešově. Tam je čekala i jedna speciální disciplína – 3 km dlouhá jízda městem podle pravidel silničního provozu. Výsledky prozrazují, že si i s tímto překvapením hravě poradili.

Mladší družstvo ve složení Kateřina Janáčková, Věra Dvořáčková, Jana Košková, Lukáš Bardon, Martin Ornst a Pavel Hušek v náročné soutěži zvítězilo. Ve starší kategorii obsadili Jaroslava Ryntová, Pavlína Ryšavá, Miloš Malínský a Zdeněk Malínský 2. místo. Obě umístění zajišťovala postup do mezinárodních soutěží s právem reprezentovat Českou republiku.

Výsledky republikového finále v Benešově:

mladší:

1. ZŠ Smiřice	94
2. ZŠ Kostomlaty n. L.	125
3. ZŠ Krašovská, Plzeň	146
4. ZŠ Dolní Benešov	182
5. ZŠ Strážnice	201
6. ZŠ Frýdlant	228
7. ZŠ Šumavské Hoštice	335
8. ZŠ Jahodová, Praha	547

starší:

1. ZŠ Krnov	62
2. ZŠ Smiřice	64
3. ZŠ Kostomlaty n. L.	85
4. ZŠ Strážnice	86
5. ZŠ Blovice	135
6. ZŠ Celnice	151
7. ZŠ Rychnov u Jablonce	232
8. ZŠ Jahodová, Praha	280

Na první z těchto soutěží se vydali starší. Čekalo je náročné cestování na mezinárodní soutěž do Litvy. Ta proběhla 7.–11. září v Kaunasu a ve velmi silné konkurenci naši obsadili 4. místo. Osmičlenné družstvo tvořili Jitka Bergmanová, Pavlína Ryšavá, Miloš Malínský, Milan Kudrna a další čtyři žáci ze základní školy v Krnově.

Výsledky mezinárodní soutěže v Litvě:

1. Bulharsko	121	5. Maďarsko	320
2. Litva	142	6. Bělorusko	356
3. Polsko	194	7. Slovensko	463
4. Česká republika	312	8. Ukrajina	1024

Ve dnech 18.–21. září 1998 se uskutečnila Evropská dětská dopravně-výchovná soutěž na Slovensku. Do Bánské Bystrice se vydalo družstvo ve složení: Monika Smotlachová, Veronika Langerová, Barbora Mikolášková, Lukáš Bardon, Martin Ornst a Pavel Hušek. Jak jízda zručnosti, tak i teoretická zkouška dopadla skvěle a bylo z toho nakonec 1. místo v konkurenci 16 států.

Výsledky Evropské dětské dopravně-výchovné soutěže na Slovensku:

1. Česká republika	94.0	9. Bulharsko	78.0
2. Rakousko	93.5	10. Litva	77.3
3. Maďarsko	85.8	11. Lotyšsko	76.7
4. Švýcarsko	83.8	12. Bosna a Hercegovina	75.5
5. Chorvatsko	83.5	13. Polsko	75.5
6. Slovinsko	80.3	14. Slovensko	62.2
7. Německo	79.7	15. Holandsko	57.8
8. Jugoslávie	79.0	16. Lucembursko	28.0

Do výčtu výsledků je nutno zahrnout ještě účast v celostátním finále dopravní soutěže na Slovensku, kam bylo pozváno družstvo v sestavě: Barbora Mikolášková, Jana Košková, Diana Morávková, Jan Hryzlík, Martin Ornst a Pavel Hušek. Soutěž proběhla 20.–21. června také v Banské Bystrici a smičičtí obsadili 2. místo.

Ale dopravní soutěž není jen jízdní kolo a pravidla silničního provozu. Ve volných chvílích účastníci absolvovali jízdu historickou tramvají po Praze, navštívili zámek Konopiště, památník SNP v Banské Bystrici a prohlédli si historickou část města, jeli starobylou Horehronskou železnici do Čierného Balogu, seznámili se s historií města Kaunasu a zúčastnili se různých vystoupení a diskoték. Navázala se nová přátelství a byla možnost si vyzkoušet znalosti cizího jazyka.

Letos navštěvuje dopravní kroužek 35 dětí. Učí se pilně dopravní předpisy a zdokonalují svou jízdu na kole, protože motivace je veliká! Ti nejlepší si budou moci vybojovat účast v mezinárodních soutěžích v Bulharsku a Lotyšsku. Ani ti ostatní nemusí být zklamáni, vždyť umět se bezpečně pohybovat v silničním provozu není vůbec k zahoeení. A kolo je přece báječná věc.

Marcus Aurelius Antonius – římský císař a filosof

Nemůžeš učit psát a číst, když to sám neumíš – tím méně můžeš učit, že je třeba správně žít, když sám tak nežiješ.

M. Antonioni

Úsilí, s nímž skrýváme své chyby, by stačilo na to, abychom se jich zbavili.

INFORMACE Z KULTURY

Leden 1999

16. 1. 1999 Rybářský ples – Kulturní dům Dvorana – začátek ve 20,00 hod.
21. 1. 1999 Divadelní představení „Láska zlatnice Leonetty“ – komedie utkaná z boccaciovských vyprávění
Hrají: Renáta Doležalová, Milena Dvorská, Jana Švandová, Jan Čenský, Jiří Vala
Pořadatel: Městské kulturní středisko Smiřice
22. 1. 1999 Myslivecký ples – Kulturní dům Dvorana – začátek ve 20,00 hod.

Městské kulturní středisko ve Smiřicích zahajuje od ledna kurz šití. Zájemkyně se mohou přihlásit na kulturním středisku.

Ludmila Trávníková, ředitelka MĚKS

Svozový kalendář na rok 1999 pro město SMIŘICE

Svoz bude prováděn v uvedených týdnech:

kombinovaný	plný + měs.	poloviční	pol. + měs.	měsíční	dvoumės.
41x odvoz v roce	35x odvoz v roce	26x odvoz v r.	20x odvoz v r.	13x odvoz v r.	7x odvoz v r.
1x týdně	1x týdně	2, 4, 6	1x za 14 dní	2	2
2, 3, 4, 5, 6, 7, 8	2, 3, 4, 5, 6, 7, 8	8, 10	2, 4, 6, 8	6	
9, 10, 11, 12, 13	9, 10, 11, 12, 13	12, 14	10, 12, 14	10	10
14, 15, 16, 17, 18	14, 15, 16, 17, 18	16, 18	16, 18	14	
		20, 22		18	18
1x za 14 dní	1x za měsíc	24, 26	1x za měsíc	22	
20, 22, 24, 26, 28	22, 26, 30, 34, 38	28, 30	22, 26, 30	26	26
30, 32, 34, 36, 38		32, 34	34, 38	30	
		36, 38		34	34
1x týdně	1x týdně	40, 42	1x za 14 dní	38	
40, 41, 42, 43, 44	41, 42, 43, 44, 45	44, 46	42, 44, 46	42	42
45, 46, 47, 48, 49	46, 47, 48, 49, 50	48, 50	48, 50, 52	46	
50, 51, 52, 53	51, 52, 53	52		50	50
ozn. bílé	ozn. bílé+červené	ozn. žluté	ozn. žluté+červ.	ozn. červené	ozn. modré

Celoroční svoz – každý týden v roce.

Svozový den nezměněn.

Následující článek byl upraven z důvodu dodržení přiměřenosti rozsahu zveřejňovaných osobních údajů podle zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů – byla vymazána data narození a adresy dětí a přesná data sňatku a bydliště snoubenců.

Z MATRIKY MĚSTSKÉHO ÚŘADU

* * * * *

Děti

narozené v období od 1. září do 30. listopadu 1998:

1. s trvalým bydlištěm ve Smiřicích a v Rodově:

Denisa Jánská
Iva Holohlavská
Lukáš Formánek
Veronika Ryšavá

2. s trvalým bydlištěm v Holohlavech:

V posledním období se v Holohlavech nenarodilo ani jedno dítě.

Sňatky

uzavřené v obřadní síni Městského úřadu ve Smiřicích
v období od 1. září 1998 do 30. listopadu 1998:

září	Jan Růžička
	Jana Růžičková
	Jiří Kožený
říjen	Lenka Knejpová
	Miloš Krása
	Pavlína Jedličková
listopad	Roman Čuda
	Iveta Nosková
	Jiří Havelka
	Kateřina Exnarová
	Aleš Daněk
	Markéta Jandíková

Církevní sňatek uzavřený v chrámu sv. Stanislava v Sendražicích:

listopad

Ladislav Císař

Věra Pašková

ZLATÁ SVATBA v obřadní síni Městského úřadu ve Smiřicích:

září

Jiří Válek

Jiřinka Válková

Honore de Balzac:

Získat ženu je rozhodně snadnější, než se jí zbavit.

Manželství je jako soudní proces - jedna strana je vždy nespokojená.

Láska a nenávist jsou city, které se vyživují samy, ale nenávist má z těch dvou delší život.

BLAHOPŘEJEME

jubilantům z období od 1. září do 30. listopadu 1998:

Jubilanti ze Smiřic a z Rodova:

92 let	Dostálová Antonie	Smiřice, Gen. Govorova 574
91 let	Kloubec Karel	Smiřice, Jiráskova 266
	Malá Marie	Smiřice, Gen. Govorova 574
90 let	Malíková Marie	Smiřice, Palackého 185
85 let	Klimešová Ludmila	Smiřice, Nová 174
	Koudelková Marie	Smiřice, Žižkova 259
	Košťál Josef	Smiřice, Gen. Govorova 557
	Lášková Ludmila	Smiřice, Jedličkova 32
80 let	Novotný Jan	Smiřice, Mlýnská 111
	Dohnálková Libuše	Smiřice, Nová 216

Jubilanti z Holohlav:

91 let	Sehnoutková Zdenka	Holohlavy, Smiřická 21
85 let	Isaidesová Hedvika	Holohlavy, Na Výsluní 174

Z NAŠICH ŘAD ODEŠLI

v období od 1. září do 30. listopadu 1998:

1. občané, kteří měli trvalé bydliště ve Smiřicích a v Rodově:

Černý Jaroslav	Smiřice, Hankova 222	nar.: 1922	zemřeli: 7. 9. 1998
Svatoňová Marie	Smiřice, Gen. Govorova 553	1915	19. 11. 1998

2. občané, kteří měli trvalé bydliště v Holohlavech:

Kučerová Marie	Holohlavy, Zadní 112	1924	14. 10. 1998
----------------	----------------------	------	--------------

Za OÚ Holohlavy (VV)

Stanislava Klimešová, matrikářka

Vánoce přicházejí...

Nebude dlouho trvat a na náměstích a návších se objeví stromy ozdobené šňůrami světel. Bude to neklamným znamením, že opět nadešel advent, čas velkého těšení a čekání na nejkrásnější svátky roku. Čas vánoční je časem splněných přání.

Vánoce se slaví od dávnověku, původně to byly oslavy zimního slunovratu. Původně pohanský zvyk byl časem přizpůsoben křesťanské víře. Vánoce vlastně začínají čtyři týdny před Štědrým dnem. To začíná advent – vlastně příchod Mesiáše na svět. Pro tuto dobu platily půsty

v jídle, pití, v zábavě i tanci. Byla do doby zbožného rozjímání.

Vánoční období začínalo 4. prosince – svátkem sv. Barbory, která pro křesťanskou víru přišla o život. V tento den chodily ženy v bílém dlouhém šatu v doprovodu čerta a strakaté kozy. Zlobivé děti vyplácely metlou a hodným darovaly dobroty. Do dnešní doby přetrvál pouze zvyk ulomit v tento den několik třešňových či višňových větvíček. Ty byly doma vloženy nádoby s vodou. Pokud větvíčky do Štědrého dne vykvetly, přinesly vdané ženě štěstí a svobodné do roka svatbu.

6. prosinec – den sv. Mikuláše. Byl to štědrý světec – ochránce námoníků, rybářů a také ochránce šťastných manželství. Mikulášské průvody byly početné a rozpustilé. Dnes chodí jen

Mikuláš, čert a anděl. Výjimkou není ani samotný Mikuláš. I přes tyto změny oslava Mikuláše patří mezi půvabné české zvyky. Tento zvyk odolal i kultu ruského Dědy Mráze. Snad to dopadne stejně i se Santa Clausem, který k nám nakukuje ze západu.

24. prosince je ten toužebně očekávaný Štědrý den. Říkáme sice, že se narodil Ježíšek, ale pravdou je, že je to vlastně předvečer jeho narození. Kdo se na Štědrý den ráno umyl v čerstvě nabrané vodě ze studně, zajistil si zdraví po celý rok. V tento den se nesmělo klít ani hřešit. Byl to den půstu, který končil večer s východem první hvězdy. Tím začal Štědrý večer, kdy nastaly radovánky, hodování a obdarovávání dárky. Každý se slavnostně oblékl, sešla se celá rodina, ke stolu se usedlo najednou, aby všichni zůstali zdraví. Dbalo se, aby u stolu neseděl lichý počet lidí, proto byl k večeři pozván třeba i žebrák. Večeře začínala modlitbou. Podle prvního návštěvníka do domu se soudilo, zda očekávané dítě bude holčička nebo kluk.

K vánočním zvykům patřivalo například:

- Lití olova nebo vosku do vody – podle vzniklého tvaru se usuzovalo, jaké řemeslo bude mít ženich, anebo jaká bude budoucnost dotyčného.
- Svobodná děvčata třásla stromem, bezem nebo plotem a říkala: Třesu, třesu bez, pověz ty mě pes, kde můj milý dnes. Z té strany, odkud zaštěkal pes, měl přijít nápadník. Mladé vdané ženy zase pozorně naslouchaly, neuslyší-li dětský pláč – v tom případě měly do roka kolébat.
- V umyvadle se pouštěly skořápky se svíčkami a jmény známých chlapců. Jedna skořápka patřila dívce. Ta skořápka chlapce, která se přidružila k její, prozradila vyvoleného.
- Skořápka mohla prozradit budoucnost – komu doplula nejdále, ten měl jít do světa, komu zhasla svíčka nejdříve, neměl se dožít příštích Vánoc.
- I rozkrojené jablíčko mohlo věštít budoucnost – jádřinec ve tvaru hvězdičky znamenal pro budoucí rok zdraví a štěstí, červivé jablíčko znamenalo nemoc. Podobně se mohlo věštít i s ořechy. Podobné typy hádání budoucnosti v sobě skrývají dosti velká rizika.
- O Štědrém večeru se loupávala jablka – tvar svinuté slupky měl prozradit začátek jména ženicha.
- Dívky házely za hlavu střevíc ke dveřím – směřovala-li špička z místnosti ven, měla se dívka do roka vdát – odejít z domu.
- Bylo-li v rodině několik dcer na vdávání, každá položila kousek vánočky na lavičku. Byl přivolán pes. První se měla vdávat ta dcera, jejíž sousto chňapl pes jako první.
- Pod tři poklopené talířky se dávaly mince, kousek chleba a hadřík. Mince znamenaly boháče, chleba chudáse a hadřík rok svobody.
- Zvědavé svobodné dívky přesně o půlnoci prosekávaly led na říčce nebo rybníku, na hladině se mělo zjevit to, co je v celém příštím roce čeká.

Také nošení zbytků od slavnostní večeře domácím zvířatům a stromům patří mezi vánoční zvyky a je vlastně památkou na pohanské obětiny nadpřirozeným silám. Mělo to chránit zvířata před čarodějnicemi a stromům zajistit plodnost.

K pohodě Štědrého večera svítily svíčky u jeslíček – betlémů. Betlémy se v 16. století objevily nejdříve v kostelech, v 18. století v domácnostech šlechty a později měšťanstva. Do malých chaloupek pronikají až koncem 18. století. Jako ozdoby se vyráběly adventní věnce, různé vrkoče, rachťálky z ořechů, ježci – zdobená jablíčka, zdobené svícny. Nakonec se objevil i vánoční stromeček.

Zdobení stromků bývalo kdysi též pohanským obyčejem při oslavě zimního slunovratu, křesťanské církve obyčej zavrhovaly podobně jako zdobení bytů větvičkami jmelí, což byl zvyk keltský. Ale stará tradice se po mnoha staletích vrátila mezi lid. K nám pronikla z protestantských

zemí až v 19. století. První stromeček vůbec vystrojil u nás v r. 1812 tehdejší ředitel Stavovského divadla v Praze pan Leibich pro své hosty. Bylo to nevídané překvapení, které se vlastně stalo symbolem Vánoc až do dnešních dnů.

Když se blížila dvanáctá, lidé odcházeli na půlnoční mše, na které je zvalo troubení pastýřů nebo ponocného. Na půlnoční chodili všichni kromě malých dětí a nemocných. Půlnoční mše vlastně byla oslavou narození spasitele.

25. prosinec – Boží hod – byl dnem rozjímání, zakazovala se i práce, jídlo bylo sváteční, oblečení bylo to nejlepší – „božíhodové“. Byl to den návštěv a častování.

26. prosinec je zasvěcen sv. Štěpánu. V tento den se světilo obilí k jarnímu setí a po obědě chodili koledníci. Jistě znáte: Koleda, koleda, Štěpáne, co to neseš ve džbáně... Koledovalo se až do Tří králů.

31. prosince končil starý rok. I tento den je označován jako Starý rok – lidé ho začali slavit až v 18. století. Navštěvovali kostely, děkovali za vše dobré, co jim rok přinesl a prosili o přízeň Boží do roku příštího. Pak začínaly radovánky s dobrým jídlem, sklenkou pálenky, vína či piva. K Silvestru se pojila též řada pověr – např. hospodyně neměla nechat viset prádlo, aby na rodinu nepřivolala pohromu. Kdo vstal na Nový rok z postele poslední, ten měl být po celý rok nejlínější. Na Nový rok se nesměl jíst žádný pták – husa, bažant, slepice, holub apod. – jinak by odlétlo štěstí.

... a co různých pranostik a říkadel se dochovalo ... o tom snad až příště...

V dnešní době pověrám moc nevěříme, ale přesto se někdy rádi k nim vracíme a navozujeme slavnostní atmosféru vánoční pohody, lidské vzájemnosti, lásky...

Pár myšlenek závěrem

Z knihy Jeana Prieura: Duše zvířat

- *Všichni lidé jsou bratři a jen hledí, jak by se navzájem rozsápali. Dravé šelmy jsou méně kruté. Lvi nebojují se lvy, ani tygrové s tygry, napadají jen zvířata jiného druhu pro svoji obživu. Jen člověk, ačkoli jest nadán rozumem, koná to, čeho nerozumná zvířata nikdy nečiní.*
- *Z lásky může zvíře se obětovat, z nenávisti vynaložit nepředstavitelnou energii k dosažení cíle, ze žalu zemřít.*
- *Na Zemi existuje jen trojí láska, kterou si můžeme být naprosto jisti, láska Boží, láska mateřská a láska zvířete.*
- *Špatné mezilidské vztahy někdy označujeme jako vlčí, ale ve skutečnosti by si lidé mohli blahopřát, kdyby se k sobě chovali jako vlci.*

Již v r. 1866 kardinál Donnet prohlásil:

- *Naše moc nad bytostmi, jež nás obklopují, pochází přímo od Boha. Ten, který stvořil svět, se rozhodl ponechat nám nad nimi vládu a podřídít nám všechna zvířata. Ale k této svrchovanosti připojil Bůh povinnosti, jimž se nesmíme vyhýbat. Když nám tato nižší stvoření svěřil, přikázal rovněž, abychom s nimi soucítili.*

Papež Pius XII.:

- *Jako všechno stvoření, i svět zvířat je projevem Boží moci, moudrosti, a jako takový si zasluhuje úctu a pochopení člověka.*

Příjemné Vánoce plné pohody

přeje (KM)

**PŘIJME DO TRVALÉHO PRACOVNÍHO POMĚRU
ZA URČITĚ ZAJÍMAVÝCH PLATOVÝCH PODMÍNEK
PRACOVNÍKY**

OBCHODNÍ SLUŽBY

pro města: Hradec Králové, Chlumeck nad Cidlinou, Nový Bydžov, Smiřice

POŽADAVKY:

vzdělání VŠ nebo ÚSO

řidičský průkaz

nástup možný ihned

Písemné nabídky se stručným životopisem zasílejte na adresu:

třída Míru 94, 530 02 Pardubice

p. Petriláková

DÁLE PŘIJÍMÁME

**EXTERNÍ SPOLUPRACOVNÍKY
ZA ÚČELEM PRODEJE POJIŠTĚNÍ, KTERÉ NAŠE
POJIŠŤOVNA NABÍZÍ:**

*pojištění domácnosti vč. odpovědnosti za škodu
pojištění rodinných a bytových domů, rekreačních objektů
úrazové pojištění dětí i dospělých osob
životní kapitálové pojištění a úvěrové životní pojištění
kapitálové pojištění k zaopatření dítěte
důchodové připojištění*

Informace: kancelář Hradec Králové, S. K. Neumanna 1257

tel.: 049/38932 p. Holmanová

Perličky ze školních lavic

Bunda nejde zapnout, protože má porouchaný chrup.

Člověk si musí maso udržovat v čistotě, jinak by na něho masařka nakladla vajíčka.

Člověk se vyvíjel velmi dlouho, ale i dnes se ještě musí učit, z čeho je vlastně složený.

Čočka se dává do dalekohledu, a proto není vidět .

Čtverec má všechny rohy stejně špičaté.

VE ZHRATCE

Dílo Čestného občana Smiřic v Hamburku – Rodovák, čestný občan Smiřic, akademický sochař a medailér Milan Knobloch se znovu uplatnil se svým dílem v cizině – v německém Hamburku. Na začátku listopadu zde totiž byl odhalen památník, připomínající šestileté působení šéfdirigenta hamburské opery Gustava Mahlera. Mistru Milanu Knoblochovi bylo svěřeno zpodobnění skladatele.

Smiřičtí hasiči získali modernější vybavení – Pro případ likvidace požáru získali místní hasiči zánovní cisternu s vodním dělem a s kropicím zařízením. Cisterna je opatřena i dorozumívacím zařízením. Cisterna přišla město na 100.000,- Kč (pořizovací cena se počítá v milionech) a město ji získalo jen díky spolupráci Hasičského záchranného sboru a okresního úřadu. Nyní jde o to, aby hasičský sbor měl dostatek nové „mladé krve“. My – občané – si přejeme, abychom hasiče nikdy nepotřebovali – v tom můžeme pomoci každý sám opatrností a dodržováním protipožárních opatření.

Zálabáci vzpomněli 60. výročí – Zálabák – klub kuželkářů – byl založen v březnu roku 1938. O dva roky později byla slavnostně otevřena kuželna u restaurace Na lednici. Těch 60 let trvání klubu přineslo mnohé. Po roce 1948 byli kuželkáři nejdříve začleněni do jednotné tělovýchovné jednoty Dynamo. Po dvaceti letech dostala tělovýchovná jednota název Sokol. Po roce 1989 se kuželkáři vrátili ke svému původnímu označení – Kuželkářský klub Zálabák.

Mnohé se změnilo i v kuželně. Nejdříve byla v r. 1963 svépomocně vybudována druhá dráha. To se ještě musely kuželky stavět ručně. Stavění kuželek a vracení 2,850 kilogramů těžkých koulí nebylo snadné – vždyť jen jeden hráč hodí kouli za 40 minut 100krát až 200krát. Proto byly v roce 1980 instalovány dva stavěcí automaty.

Pro zábavu se dříve koulívala tzv. Habaďura – hráči při tom zažili hodně legrace. Nejvíce vtipů musel vytrpět ten, komu se hod vůbec nevyvedl a trefil tzv. pudla – do kasičky musel vhodit několik desetiníků (těch pár mincí pak dostal stavěč). Pokud se v dnešní době někomu celý rok nevede, dostane do opatrování panáčka Čulibrka. Při soutěžích se hází tzv. 100 hodů sdružených (koulí se střídavě „do plných“ a „vytloukačka“).

V letošním roce se podařilo další vylepšení stánku Zálabáků – do kuželny byl zaveden plyn (jako perličku je možno uvést, že bylo při povolovacím řízení zjištěno, že kuželna evidenčně

neexistuje!!). Smiřičtí kuželkáři se účastní závodů v 1. a 3. třídě. Myslí na budoucnost, a proto ve škole získali uchazeče o tento sport. Snad aspoň někteří z nich vytrvají a klub Zálabák bude žít i v budoucnu.

Už jste si všimli? Do bývalé prodejny s obuví se nastěhovalo potřebné železářství (HOBBY).

Jedna paní povídala, že... v budově bývalého kina bude občerstvení a prodejna s obuví.

Kritika – Bývalého starostu ing. Kupku kritizoval černožický starosta v Hradeckých novinách mimo jiné i za to, že policistům nebylo ve Smiřicích poskytnuto potřebné místo.

Jak zavolat policii? – „Naši“ policisté jsou nyní v Předměřicích n. L. a jejich číslo telefonu je **558 1100**.

PF **1999**

ZPRAVODAJ Smiřic, Rodova a Holohlav

Vydává Městský úřad ve Smiřicích

Odpovědný redaktor: Miroslav Volák

Příspěvky i vzkazy zasílejte na adresu: Městské kulturní středisko ve Smiřicích

Vychází nepravidelně jednou za čtvrtletí.

Výtiskla: Tiskárna PASEKA Jaroměř, Havlíčkova 30

Ve Smiřicích a Holohlavech předplatitelům donáška až do domu. Prodej v prodejnách tisku.

Uzávěrka příštího čísla do 28. února 1999

Cena jednoho výtisku 8,– Kč. Předplatné na celý rok 28,– Kč.

Náklad 520 výtisků.